

РАЗВИТАК

ГОДИНА XIV - БРОЈ 30, 11. ЈУН 2018.

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ШКОЛЕ "СТЕФАН ДЕЧАНСКИ"

НАШИХ 120 ГОДИНА

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

Драги наши читаоци,

пред Вама је тридесети број нашег школског часописа. Мали јубилеј, у години прославе великог јубилеја школе, наших 120 година постојања и рада. Бројећи године постојања школе, ми заправо склапамо делове мозаика успомена и присећамо се свих значајних догађаја и људи који су уткали велики део себе у нашу прошлост и садашњост. Овај значајан јубилеј прославили смо на свечаној Академији, која је, 29. новембра, одржана у Дечијем културном центру, а тим поводом објавили смо и монографију школе.

Стигли смо до краја још једне школске године, Свечано смо дочекали нову генерацију предшколаца, ђака првака и средњошколаца, али и испратили још једну генерацију малих и великих матураната. Осећања су помешана, срећни смо што је ова генерација стасала у добре и квалитетне људе, поносни на све њихове мале и велике успехе, али и помало тужни, јер се са њима растајемо. Свима желимо пуно среће, радости, осмеха и успеха!

Ишли смо на екскурзију и неколико излета, посетили бројне изложбе и манифестације, али и учествовали у различитим спортским, забавним и културно-уметничким догађајима. Наши креативни наставници и студенти ФАСПЕР-а реализовали су прегршт угледних и огледних часова. Наставници школе били су учесници и предавачи на бројним семинарима и конференцијама. Успешно смо организовали Осму међународну конференцију "Корачам и слушам", посвећену рехабилитацији

деце са уграђеним кохлеарним имплантом.

У школи је успешно реализован и пројекат Академије средњеевропских школа, у партнерству са ГО "Савски венац" и Удружењем тумача за лица оштећеног слуха Србије (УТЛОСС). У оквиру иницијативе aces – делуј локално, кроз пројекат "Руке као гласови", учили смо другаре, из редовних школа, основама комуникације на српском знаковном језику.

У сарадњи са нашим пријатељима из САД-а и Удружењем тумача за лица оштећеног слуха Србије, организовали смо први Међународни летњи камп глувих и наглувих "Знаковни театар", припремили и извели инклузивну представу "Маштарије", која је истовремено изведена на српском говорном и знаковном језику, те је тако била подједнако доступна и глувој и чујућој публици.

Наших 120 година

Трагом успомена - у сусрет годинама које долазе

Јубилеј Школе за оштећене слухом – наглуве “Стефан Дечански”, која је, ове године, прославила 120 година рада, представља читав сплет историје и традиције, прошлости и садашњости. Прославу јубилеја започели смо радно. Традиционална међународна конференција “Корачам и слушај”, посвећена рехабилитацији кохлеарно имплантиране деце, одржана је 23. новембра, у свечаној сали ГО Стари град. Дана 24. новембра, у школи смо прославили Дан школе и нашу славу “Св. Стефан Дечански”. Централни догађај прославе јубилеја била је свечана Академија, одржана у Дечијем културном центру у Београду, 30. новембра 2017. године. Поводом овог великог јубилеја објавили смо и монографију наше школе.

Бројећи године постојања школе, ми заправо склапамо делове мозаика успомена и присећамо се свих значајних догађаја и људи који су уткали велики део себе у нашу прошлост и садашњост.

Од свог оснивања до данас, школа се непрекидно развијала и пратила савремене трендове науке и струке. Наставни кадар се стално стручно усавршавао, додатно едуковао и уносио иновације у своју праксу, а школа је опремана модерним училима и новим технологијама, како би постала оно што је данас – савремена и модерно опремљена установа, која кроз ефикасну наставу пружа квалитетно образовање, подстичући креативност и иницијативу, уз уважавање индивидуалних психофизичких могућности ученика, али и ресурсни центар за подршку редовним вртићима и школама, ђацима са различитим типовима развојних сметњи који се школују у инклузивном окружењу, као и свим нашим родитељима, који су нам најважнији партнери у свакодневном раду.

Осим знања које треба да пренесемо ученицима, важно нам је и да у школи влада добра клима и стимулативна атмосфера, као и да је наша школа топло место, у коме се сва деца, родитељи и запослени осећају пријатно и удобно. Школа за оштећене слухом - наглуве “Стефан Дечански” је место где ученици могу слободно да исказују своју индивидуалност

и креативне потенцијале, али и место на коме се уважавају и подржавају идеје и иновације, о чему сведоче бројне награде и признања које су ученици, наставници и школа добили током 120 година нашег постојања.

Поносни смо на велике и значајне награде које је школа добила у сусрет овом јубилеју, два највећа признања у области просвете и специјалне едукације и рехабилитације - Светосавску награду и повељу Фонда "Професор Миодраг Матић", као и на европску награду за посебна постигнућа у области иновативног учења освојену на конкурс Академије средњеевропских школа, Повељу ФАСПЕР-а и Октобарску награду града Београда. Све ове награде и признања школи за добар и квалитетан рад свакако нам доносе прегршт радости, али истовремено и обавезују и представљају подстрек за наш будући рад.

Свесни смо да живимо у времену промена. Ми смо морали да се мењамо и прилагођавамо, а генерације које долазе ће то вероватно чинити све чешће и брже. Ипак, иако су нам потребне модернизација и иновације, не смето заборавити ни нашу прошлост. Тежимо да негујемо, одржавамо и чувамо од заборава традицију и историју наше школе, да задржимо све оно што је добро, а истовремено да учимо и стално напредујемо.

Ива Урдаревић

Предшколска група

Драге васпитачице, здраво,
идем да постанем ђаче.
У први разред одох право
и препун среће скачем.
Радујем се школи
па новим знањима хитам,
али вртић много волим

и зато хоћу да питам:
Хоћеш ли да ме се сетиш
кад стигну другари нови?
И док са њима кроз игру летиш
знај да те много волим.
Хвала ти за топле речи
нежности и погледе благе
и што нећеш никоме рећи
за моје симпатије драге.
Драге васпитачице, збогом,
памтићу лица мила
ваша доброта ме грејала
као мамино крило.

Драгана Трипковић, Ирена Чепић

Нови основци

Нестрпљиво смо очекивале нове основце и почеле са прозивком. Упознавале и поздрављале смо се. Постали су ђаци прваци. Током ове године, пуно смо учили, научили слова и бројеве, дружили смо се, путовали, дочекали Нову годину под маскама, учествовали у приредби и угледном часу.

*Мери Божовић,
Наталија Милованчевић*

Нова генерација средњошколаца

Прошлог септембра, још једна генерација средњошколаца стигла је у нашу школу. Нови ученици определили су се за различита занимања из богате палете послова које школа нуди. Уписано је пет одељења првог разреда различитих образовних профила: фризери, пекари, столари, шивачи текстила, књиговесци, сито штампари, графички техничари, инсталатери грејања и климатизације, аутолимари и аутолакирери.

У школском дворишту стари и нови ђаци су се помешали. Видео се по неки стидљив осмех, поздрављања, упознавања. Наша школа им је свима широм отворила своја врата. Трудиће се да буду вредни и радни, успешни на теоријској и практичној настави, као и да се добро припреме за своје будуће занимање. Ми, њихови наставници, свима желимо пуно среће и успеха!

Разредне старешине

Генерација осмака 2017/2018

Завршава се још једна школска година.

Наши осмаци су: Вељко, Борис, Ненад, Селма, Мира, Бане, Михајло и Филип.

Осећања су подељена, између радости што је крај једне животне етапе и туге што се растајемо.

За све ове године делили смо бројне лепе и срећне тренутке, као и оне мање лепе. Дружили смо се у школи, на излетима, спортским такмичењима...

Заједно смо се радовали победама и успесима и тешили једни друге када су они изостајали.

Били смо подршка једни другима, а наставници су били ту да нас науче многим поучним стварима и да нас припреме за даље школовање.

Ћак генерације - Селма Хаџић

Ученица генерације је Селма Хаџић.

Носилац је Вукове дипломе. Освајала је награде на бројним ликовним такмичењима и наградним конкурсима.

На Републичком такмичењу у знању и вештинама освојила је два прва места, из географије и техничког образовања. Учествовала је и освајала награде на разним спортским такмичењима.

Члан је великог броја школских секција и учесник наших приредби.

Она је вредна, амбициозна, позитивна и полетна. Дobar је друг и поздан пријатељ. Надам се да ће тако наставити и у будућности.

Валерија Ђачић

II/3

Страхиња Миладиновић - завршио је трогодишње образовање за пекара, да би затим уписао и усавршио занат учећи још две године за пекара пецива. У учењу добар математичар и одличан на практичној настави. Миран, увек послушан и одговоран. Дobar друг, не воли свађу. Несебичан и великог срца.

Олгица Славковић

III/1

У одељењу има седам ученица образовног профила шивач текстила. Све су редовно похађале наставу, вредне су, добре, савесне ученице. Одлично су се уклопиле и функционисале током три године. Помагале су се међусобно, лепо слагале, училе и преживљавале све лепе и мање лепе тренутке, неговале су другарство.

Ана Влашић је примерна, вредна ученица, воли школу, друштвена је, омиљена и воли свима да помаже. Самостална је у учењу и раду, стални

је члан спортске секције. Освајала је награде у многим дисциплинама на такмичењима у школи и ван школе. Успешно се оспособила за шивача, учесник је свих прослава, приредби и базара у школи.

Теодора Вујовић је тиха, ненаметљива, добра ученица. Воли школу и друштво, зато је и омиљена другарица, емотивна је, жели да свима помогне. Своје обавезе је савесно испуњавала.

Милица Линић, добра ученица, емотивна, разиграна, воли школу, плес и музику, воли дружења, излете. Извршавала је своје школске задатке добро и увек је износила своје мишљење и решење за проблем. Одлично се уклопила у одељење, великодушна је.

Марија Пајчин, тиха, вредна, примерна, савесна ученица. Одлично се снашла и извршавала своје школске обавезе. Друштвена је, воли свима да помогне, воли да црта, рецитије, учествује на приредбама.

Марина Цакић, друштвена, вредна, добра ученица. Воли школу, учествовала у свим акцијама у одељењу и школи.

Дејана Миљешић, друштвена, вредна, одлична ученица. Воли школу, учење, радознала је, увек весела, насмејана, воли плес, музику. Учествовала је на свим школским приредбама, лепо пева и рецитије.

Јована Врањешевећ је одлична ученица, са свим одличним оценама током школовања, од предшколског узраста до сада. У основној школи је била ученик генерације. Добра је ученица, савесна, вредна, одговорна, самостална у учењу. Друштвена је и омиљена у Дому и школи, спремна свима да помогне. Председник је одељењске заједнице, окупља, организује и подстиче друге ученике на учење и рад. Више пута похваљивана за постигнуте успехе у учењу. Учествовала је у свим одељењским и школским активностима, члан многих секција (драмске, фолклорне, ритмичке), учесник свих приредби и многих спортских манифестација у школи и ван школе. Добила је Вукову диплому за одличан успех и примерно владање.

На крају школовања све ученице су довољно сазреле да одлуче шта желе даље у будућности. Ја као старешина им желим да испуне своје жеље, да сигурне у себе и срећне закораче у нови живот, да нађу своје место у друштву, новом послу и оснују своје породице. Срећно, девојке!

III/2

Одељење III/2 чине четири ученице.

Марљукић Бојана је дошла из срца старог Бара у Црној Гори. Можда је то порекло мало и успорило па није постижала да буде одличан ђак. Самостална, одлучна и вредна показивала је често да не воли неправду, грдњу и критике, и на крају сваке школске године врло добар успех.

Таћи Нермина - играла је у фолклорној секцији, глумила у драмској, рецитовала на свакој школској приредби и складним корацима красила бину. После овога, можемо само да се запитамо па када је и како је успела да странице дневника украси свим петицама. На то је подстицао њен труд, упорност и жеља да

има најбољи успех чиме се поноси она и њени наставници.

У корак је пратила њена сестра **Таћи Сабина**. Можда мало нестрпљивија да што пре закорачи у будућност, мислила је да ће то моћи само ритмом фолклора и ритмике. Са осмехом који плени и разоружава, достојно је представљала себе и своје знање.

Сулејмани Адела - током целог школовања највише је вукла жеља да пише и на тај начин исказује шта највише воли, о чему машта, шта жели, а шта ми можда нисмо ни успели да сазнамо и откријемо.

Као њихов одељењски старешина, могу да кажем да су биле добра генерација. Свој дан за памћење и радост због завршног средњошколског стручног образовања су прославили у Нишу. Поносим се овим лепим девојкама и знам да ће бити успешне у својој професији што им ја и желим од срца.

Горица Живановић

III/3

Гођевац Драган - Момак са ставом. Дobar друг и врло вредан.

Милованчевић Ненад - Најбољи спортиста у одељењу. Воли да иде на праксу. Биће одличан мајстор.

Митровић Милован - Врло сналажљив, воли да ради, добар спортиста.

Сталетовић Миливоје - Будућа музичка звезда. Велики заводник. Учесник у многим школским манифестацијама

Милош Марјановић

III/4

Мојим драгим ученицима III/4 одељења: Зорани Илић, Луки Миљковићу, Светлани Недељку, Миодрагу Пешићу, Маријани Николић и Едису Шкриељу, изражавам захвалност што су били добри и успешни ђаци. Било је задовољство бити ваш разредни старешина. Пре три године сте дошли у ову школу као неодлучни, несигурни и уплашени

млади људи. Задовољство вас је сада видети као одрасле момке и девојке који су сигурни у то ко су и шта желе. Израсли сте у добре људе и морам рећи у послу сигурне пекаре. Лепо је после три године рада схватити да сте у мом сећању оставили "пун кофер" лепих успомена. У будућем животу, према ком, сигурна сам, идете сигурним кораком, желим да budete добри људи, одлични другови и мајстори, а надасве да будете најбољи супружници и родитељи. Такође вам желим успешан и лагодан пословни живот. Са искреном приврженошћу ваша разредна Горанка.

Горанка Дамјановић

III/5

Ученици III/5 одељења су: Никола Симић, Никола Стојиловић, Дивна Шарановић, Лазић Јована, Лиздек Александра и Ђорђе Голубовић.

Ево нас на крају школовања још једне генерације матураната. Ведри насмејани, увек спремни да са мношћом поделе све лепе и тужне тренутке. Било је пуно питања на које су желели одговоре, било је пуно тајни које су делили са мношћом. Љубав, другарство и радост уз дружење на одморима, излетима и екскурзијама су били незаборавни тренуци за њих.

Драга децо за мене сте били непознаница када сте дошли у ову школу, знала сам да вам морам помоћи. Било је неразумевања, радости, туге и среће. Све смо успешно пролазили заједно.

Желим вам сву срећу у животу.

Марија Радовановић

III/6

Ученици III/6 одељења су: Јелена Златковић, Марко Недовић и Стефан Васовић.

Нижу се године, мењају се генерације и сваки пут исти осећај. Срећа и радост што сам упознала и делила и добро и лоше са вама, а туга што време тако брзо пролази и што се морам са вама растати.

На крају је увек тешко изабрати праве речи, па ћу рећи само да ћу се са поносом и радо сећати свих вас.

Драгица Лошић

IV/1

Као што то увек бива, још једна генерација одлази. Та растајања увек носе сузу радосницу када угледамо насмејана лица стасалих момака и девојака. Пехари, дипломе, медаље, носиће сећања на радости проведене у школским клупама. Са поделом диплома, честитањима, приредбом за

матуранте завршиће се једно доба. Сада, као скупљени кликери расуће се по свету носећи у себи оно најлепше безбрижно детињство. И својим дугим корацима отићи ће у свет, у други живот, у нешто ново... Та друга страна живота донеће кроз време нове подвиге и успехе. Иако у свету тишине или са другим проблемима, изложени многим искушењима, до сада су били безбрижни, уљуљкани љубављу... заједнички труд и борба кроз школовање донела је успехе. Памтићемо их као добре и вредне... Овај разред има две Вукове дипломе и једну ученицу генерације Теодору Баљак, многе дипломе,

похвалнице, награде, медаље, пехаре... Нека им је срећно и Богом благословено даље школовање. На многаја љета! *Исидора Ђорђевић*

Ћак генерације - Теодора Баљак

По изгледу танана, нежна, увек са осмехом на лицу, који зрачи љубављу. Тешко је писати о детету које заволите од првог тренутка, када почнете да радите са њим. Са поносом пишем о Теодори, девојци која донела себи и школи пуно успеха и радости. Носилац је Вукове дипломе. На спортским и другим такмичењима освојила је многе награде. Члан је бројних школских секција. Учествовала је у свим нашим приредбама. Учествовала је у међународним пројектима и представљала школу у иностранству. Желим јој да је Божја рука води и донесе јој много среће и успеха! *Исидора Ђорђевић*

Матура 2018. у Нишу

Наши матуранти свечано су прославили своје матурско вече са друговима из школа за децу оштећеног слуха из целе Србије. Домаћин овогодишњег матурског бала била је школа "Бубањ" из Ниша. Сунчано и топло јутро обећавало је добар провод. У аутобусу је било весело и уз песму пут је брзо прошао. У Нишу су нас дочекали срдечно. Поподне је било посвећено дружењу и разгледању града. По повратку у хотел "Тами резиденс", уследиле су припреме за прославу: гардероба, обућа, накит, шминка, фризуре, све је било на нивоу. Дотерани, срећни, насмејани и весели, уживали су до касно у ноћ. Матурску ноћ ће сви дуго памтити. *Драгица Лошић*

12 Матуранти

Ближи се крај мог школовања

Приближава се крај мог школовања. Одбројавам месеце и дане. Чинило ми се да никада неће доћи, али полако се приближава. Године су пролазиле и од малог дечка постао сам одрасла особа пред којом су важне одлуке. После толико година сећам се мог доласка у школу и Дом. Ја сам из Тополе дошао са родитељима и братом. Уписао сам се у трећи разред, код наставнице Зорице Поповић. Било ми је тешко да се одвојим од родитеља и да останем у Дому. Дани су пролазили, дружење и учење, леги тренуци и они мање леги. Једва сам чекао викенд да видим родитеље и да идем кући. Памтим рекреативне наставе, другарства, заједничке игре, прве симпатије и строгоћу мојих наставника. Десет година је брзо прошло. Школа и Дом су моје друге куће. Ту се осећам сигурно, јер су око мене људи који су ме храбрили, помагали ми, били моји пријатељи. Приближава се и завршетак средње школе, матурско вече и дипломски рад. Овај период школовања ћу памтити по дивним успоменама.

Никола Милованчевић 4/1 С.Ш.

Желим да постанем

Сада када завршавам школу, морам мало да размислим о будућности. Нисам више дете. Имам осамнаест година. полако се живот мења. Свако од нас кренуће својим путем. У потрази за срећом, послом, новим љубавима или наставком школовања. Постао сам зрелији и озбиљнији. Много сам размишљао и решио да наставим школовање. Пробаћу да се упишем на факултет. Кренуо сам на припреме, тако што идем сваког дана на часове цртања код наставника Владе. У почетку ми је било тешко и напорно. Уз подршку мојих другова Дејана и Ненада, ја из дана у дан све боље напредујем. Учим питања из опште културе и викендом идем на припреме при факултету. Пријемни је у јуну. Надам се да ће се мој труд исплатити. Желео бих да завршим факултет и да постанем наставник. Волим рад са децом и да преносим знања млађим генерацијама. Моја велика жеља је да се запослим у мојој школи и да помажем глувој деци.

Никола Милованчевић 4/1 С.Ш.

Мој поглед у будућност

Често размишљам о својој будућности. Ускоро се ближи крај мог школовања. Желим да положим матурски испит и завршим школу. Маштам како се лепо проводимо на матурској вечери. Наставница Весна ме хвали како лепо знам да кројим и шијем. Желим да останем још једну годину на пракси. Тако ћу бити боља кројачица, јер ћу још више вежбати занат. Радује ме још једна година у Дому с мојим друштвом, које ми је као породица. Сањам да код куће отворим кројачки салон. Моји родитељи желе да ми помогну у томе. Надам се да ћу наћи доброг момка. Волела бих велику породицу. Има пуно места где бих путовала. Штедећу новац који зарадим од кројења за путовања. Трудим се да остварим своје жеље и планове.

Ана Влашић 3/1 С.Ш.

Мој поглед у будућност

Ускоро се ближи крај мог школовања. Често размишљам о својој будућности. Желим да завршим школу, да положим матурски испит и да се лепо проведем на матурској вечери. Када завршим школу, планирам да се посветим свом другом занимању, а то је педикир и маникир. То ми се одмалена свиђа. Тим послом се бави моја тетка и помало ме учи томе. Да бих добро научила педикир и маникир, планирам да завршим курс. Затим бих покушала да отворим свој салон. У томе би ми помогао мој тата и наравно тетка. У будућности још планирам и неко путовање, а можда се и заљубим једног дана. То су моја маштања и планови за будућност.

Марија Пајчин 3/1 С.Ш.

Моја велика жеља

Ове школске године завршавам средњу школу. Постао сам пунолетан. Нисам више дете. Имам пуно жеља. Једна је била да завршим школу, али и та ће се испунити. Желео бих да добијем диплому и нађем добар посао у Београду. Моја највећа жеља је да путујем по свету. Свако од нас тежи ка томе да што више путује и виде нешто ново, да упозна људе и обичаје, види многе државе и градове. Желим да отпутујем код сестре у Емирате у град Доху. Можда код ујака у Кејптаун или код баке у Шведску. За ова путовања треба много новца. Свако од нас има разне жеље. Неке од њих се остваре, а неки не. Зато нам остаје да маштамо и сањамо.

Никола Милованчевић 4/1 С.Ш.

Руке као гласови

У оквиру мреже Академија средњеевропских школа и њихове иницијативе за акције на локалном нивоу (aces – act local), ове школске године реализовали смо пројекат “Руке као гласови” (“Hands as Voices”). Партнери на пројекту били су нам ГО Савски венац и Удружење тумача за лица оштећеног слуха Србије (УТЛОСС), а пројекат је реализован у сарадњи са ученицима и наставницима ОШ “Петар Петровић Његош” и гимназије “Свети Сава”. Циљ пројекта “Руке као гласови” био је да допринесе побољшању положаја глувих и наглувих особа у друштву и њиховој социјалној инклузији.

Представници тима пројекта, ученик Тибор Илић и наставница Ива Урдаревић, учествовали су, прошлог септембра, на аces Академији, у словачком граду Сенецу. Имали смо прилику да упознамо ученике и наставнике из других школа које учествују у овој иницијативи и сазнамо више о њиховим пројектима. Највише су нам се допале радионице на којима смо учествовали. Прва радионица је била на тему финансијске писмености, а на другој радионици бавили смо се применом позоришних техника и играњем улога у сврху решавања проблема и превазилажења конфликтних ситуација. Учествовали смо и на два вебинара о управљању пројектним циклусом и одрживости пројекта.

Током трајања пројекта, организоване су радионице, на којима су наши ђаци учили вршњаке из редовних школа основама српског знаковног језика и комуникације са глувим особама, као и култури Глувих. Радионице су се одржавале два пута недељно. Ученици су врло брзо превазишли почетну стидљивост и предрасуде, па су се на радионицама и дружили и лепо забављали.

Ученици редовних школа, полазници курса “Мала школа знаковног језика”, били су гости наших ђака на новогодишњој забави коју су организовали. На крају пројекта ђаци, из свих школа учесника пројекта, пожелели су да се наша сарадња настави, а ученици из редовних школа позвали су наше ђаке да буду њихови гости на радионицама и догађајима које они организују, у својим школама.

Тибор Илић IV/1 С.Ш. Теодора Баљак IV/1 С.Ш. Дејан Степановић IV/1 С.Ш., Никола Милованчевић IV/1 С.Ш., Ива Урдаревић

Утисци са екскурзије

Свануло је прелепо јутро, које сам једва дочекала. Тог јутра смо из школе кренули на екскурзију у Италију. Мој разред је пошао са нашом разредном. У аутобусу су били сви средњошколци са својим наставницима. Била сам срећна, јер сам први пут путовала у Италију. Кад смо стигли у Италију, била сам одушевљена. Први дан смо ишли бродом да гледамо како мајстори праве стаклене вазе и разне украсе од стакла. Стакло стављају у ватру, дувају и праве разне украсе. Ти мајстори се зову дувачи стакла. Ту, поред њихове радионице је продавница и могу се купити њихови производи. Ја сам купила мале гондоле за успомену. После смо ишли у Венецију. Допала ми се Венеција. Видела сам велике црне гондоле, како возе по каналима. Другог дана смо ишли у Сирмионе. Ту су хотели, виле. Видели смо море, затим смо ишли у Падову. Падова је трећи град по величини. Ја сам била срећна и уживала на екскурзији.

Ана Миловановић 1/5 С.Ш.

Као и многи, ја сам често маштала о путовањима и много сам се обрадовала када су нам наставници саопштили да ћемо ићи на екскурзију у Италију. У понедељак, у шест сати ујутру, смо кренули на пут. Путовали смо преко Хрватске и Словеније. Пут је трајао дуго. Стајали смо на пар места да би се одморили. Све време сам посматрала прелепе пределе кроз које смо пролазили. У Италију смо стигли у шест сати увече. Сместили смо се у хотел, а после тога смо отишли на вечеру. Били смо уморни, али смо ипак отишли до плаже да се мало дружимо и забавимо. Следећег дана, након доручка, возили смо се бродом до Мурана. Ту смо обишли фабрику стакла. Видели смо многобројан накит и украсне предмете. Након обиласка Мурана, отишли смо до Венеције. Шетали смо градом и обишли смо цркву Санта Марија дела Салуте, Трг Светог Марка, где смо хранили голубове и мост Риалто, преко Канала Гранде. Увече смо се вратили у хотел, у Лиду ди Јесоло. Много сам срећна што сам ишла на екскурзију.

Јована Маџић 2/5 С.Ш.

Кад сам чуо да идемо на екскурзију, био сам баш срећан. Једва сам чекао да кренемо. Дошао је и тај дан. Ми смо кренули на екскурзију у Италију. Тамо је било много лепо. Био је леп хотел. Сваког дана, после доручка, ишли смо у обиласке градова. Ишли смо у Венецију. Возили смо се бродом, сликали смо се, шетали смо пуно. Увече, после вечере, смо се дружили, смејали се, шалили. Ја сам први пут био у Италији. Много ми се свиђа све што сам видео. Највише волим што сам ишао са друштвом. Сви смо се лепо провели. Уживали смо. Једва чекам следећу годину, да опет идем на екскурзију и да уживам као и сада. Ову ћу екскурзију увек да памтим.

Младен Радомировић 1/5 С.Ш.

Једнодневни излет

У четвртак, 5. октобра, ученици основне и средње школе уживали су у једнодневном излету. Ове године ишли смо у Нови Сад и Бечеј. У Новом Саду смо посетили Природњачки музеј, где смо се упознали са многим животињским врстама које насељавају наше крајеве. Највећу пажњу нам је привукла лобања са кљовама рунастог мамута, извађена 1947. године из корита реке Тисе, код Новог Бечеја. Ученици су имали прилику и да прошетају улицама Новог Сада. Време је било дивно, па смо се мало окрепили сладоледима, сокићима, кокицама. Након ручка, обишли смо прелепи Замак Богдана Дунђерског, ергелу и капелу св. Ђорђа са драгоценим иконостасом – рад Уроша Предића. А сад доста приче, јер слика говори хиљаду речи.

Уживајте!

Редакција

Излет у манастир Свете Петке (Фенек) и Бојчинску шуму на празник Светог Василија Чудотворца

Тај 12. мај 2018. године био је некако потпуно леп. Све се дешавало лакше и лепше него што је то било могуће нама бројним путницима у светињу и лепоту Божије природе.

Ђаци, баке, маме, наставнице, ћерка наше колегинице Гоце, асистенткиња Ана, сви расположени и весели, духовити, дивна дружина. Остависмо Београд, јездећи градским превозима и на крају лепог сремског села Јаково пођосмо пешице. Око нас родне зелено-златне њиве, испред нас два километра пута до манастира. Руку на срце, није лако. Бог зна жеље човекове.

Сваке године, 12. маја, славимо Светог Василија Чудотворца. Ми смо у једној торби понели славски колач и жито у част Богу и Светитељу, да се пресече у манастиру, да нас Бог све погледа и помогне. Наш дивни Свети Василије, Бог зна како тога дана дође и међу нас, невидљиво, а јасно.

Размишљам, идући, да заустављам аутомобиле који туда пролазе и иду у манастир да повезу по које дете. Прво оне најслабије и најмање, па ћемо некако лакше стићи, да се не муче. Док размишљам прође један аутомобил и оде. Кажем себи бићу пажљивија и слушаћу звук мотора. Зачујем поново приближава се неки аутомобил, велики и празан. Зауставим возача и молим га да повезе троје - четворо деце са пратиоцем до манастира. Човек нас гледа и пита колико нас је. Ја кажем да у манастир идемо сви ми који смо на путу. Он мало као размисли и каже: "Сад ћу да јавим да вам доведу аутобус и да вас превезу до манастира". Ја га гледам, заправо сви га гледамо, аутобус ускоро долази, вози нас до манастира. Свети Василије је Бога замолио и Бог чини чудо. Острог је далеко, Светитељ је са нама.

И даље, изишли ми из аутобуса, пред манастиром смо, а онај човек, Владимир, пита како и где ћемо после манастира. Кажемо идемо пешке назад, па градским превозом до Бојчинске шуме. Човек Владимир каже да ће опет послати аутобус у манастир по нас, па ће нас о његовом трошку одвести у Бојчинску шуму.

Причестили смо се, отац игуман Макарије пресекао је славски колач у славу Светог Василија и помолио се Богу за све из наше школе. Чекало нас је послужење, сокови, лепа реч. Одморили смо, смејали се, играли фудбал, уживали. Свима нам је читана молитва за здравље.

Аутобус је дошао по нас, по договору, у 12 и 30 сати.

У Бојчинској шуми су нас чекале мама Весна и наша другарица Анђела, учитељи јахања и наравно коњи. После јахања Весна нас је повела кроз шуму, до ергеле. Предивна шетња и прелепи коњи, прелепа природа.

Диван и чудесан Божији дан.

Живи били.

У сусрет Богородици

У сусрет Богородици - На празник Покрова Пресвете Богородице, 14. октобра 2017. године, наши ђаци су устали рано и отишли у манастир Раковица. Били смо на Литургији и причестили се. Јели смо славски колач и жито, јер је празник и једна од слава манастира. Доручковали смо под тремом. Показали поштовање према личности и животу патријарха Павла и Димитрија код њихових гробних места. Руже су биле дивне и дан је био леп. Оиграли смо малу фудбалску утакмицу, нико није победио. Тог дана сви смо били победници!

Дијана Вуковић

У сусрет Васкрсу и пролећу

Драги ђаци, велики и мали, хвала вам на труду, одговорности и вољи. Улепшали сте нам сваки дан када смо вежбали да рецитујемо, играмо и певамо. Ваша драга и срећна лица су медаље које сијају у нашим срцима. Наша срца су боља, а живот чудеснији, јер сте нас примили у своје животе да се заједно радујемо и прослављамо васкрслог Исуса Христа. Овог пролећа, у Божијој башти која се зове Школа за оштећене слухом – наглуве "Стефан Дечански", ваш труд је награђен аплаузима на нашој приредби, 27. марта 2018. године. До неких следећих срећних догађаја, волимо вас.

Ваше наставнице

Угледни час

Угледни час из православног катихизиса на тему "Ближњи" одржала је ученицима 7/1 и 7/2 разреда наставница Дијана Вуковић, 15. маја 2018. године.

Сви људи на овом свету су моји ближњи, само ме многи од њих не разумеју, вређају, неће да ми помогну. Све што они не знају ја ћу их научити својом добротој. Победићу своје страхове, а њима ћу опростити. ХВАЛА свима који ме воле. НАДАМ се да ће сви бити бољи. Дете (Човек).

Дијана Вуковић

18 Догађаји

У природи

Тог дана у природи, било нам је свима много лепо. Ишли смо у манастир Фенек и тамо смо слушали литургију, а на крају су нас угостили и ми смо ту седели причали, дружили се. После смо отишли у Бојчинску шуму и уживали у лепом времену. Ту смо били неко време и полако се вратили својим кућама.

Марија Игњатић 2/5 С.Ш.

Излет на Топчидерском брду

Наша наставница веронауке Дијана је нас, средњо-школце, одвела на излет на Топчидер. Тамо смо слушали литургију и један мали манастирски концерт, а после су нас угостили домаћини тог манастира. Ту смо седели, причали, дружили се и сликали. Ишли смо до конака Кнеза Милоша, причали су нам како је кнез ту живео. Он је на том месту рођен. Ту има леп топчидерски парк. Уживали смо у природи. Било нам је свима лепо у овом лепом дану.

Марија Игњатић 2/5 С.Ш.

У Топчидеру, где звона звоне, птичице певају, а ветрић пири

На празнике Духовски понедељак и Духовски уторак, ђаци наше школе са својим наставницима, су били у Топчидеру. После службе и причешћа, група младих појаца је појала дивне старе родољубиве и духовне песме. Сви смо били разнежени и задивљени даром лепоте људског гласа, који човека пролепшава када слави живот, љубав, породицу, пријатеља, живог Бога.

Наши домаћини, отац Владимир Марковић и добри парохијани су послужили своје госте. Деца су се одмарала и уживала у хладовини порте, смејала, се и дружила.

У музејском делу, који је некада био митрополитов конак (конак првог митрополита Кнежевине Србије Милентија Павловића), упознати смо са збивањима и личностима нашег 19. века.

Видели смо старе и вредне богослужбене предмете, библиотеку, портрете и иконе, као и икону са Свете Горе која је даривана кнезу Милошу Обреновићу.

Конак и црква посвећена Светим апостолима Петру и Павлу, су очувани делови некадашњег дворског комплекса кнеза Милоша. Црква је Милошева задужбина изграђена 1834. године.

У загрљају огромног платана, који расте испред Милошевог конака већ сто педесет година, наставили смо игру. Трчали смо, држали се за руке. И време је прошло.

Платан, стар и уморан, је остао да чува конак и чека да га опет обиђемо и развеселимо. Махао нам је својим листићима, испод којих се крију мале, веселе птице, док смо одлазили. Били смо задовољни.

Лепо је када имаш где да одеш и када те дочекају добри људи.

Лепо је када си добар, онда се дешавају лепе ствари.

Дијана Вуковић

Промоција аудио водича

На позив Градске организације глувих Београда, у понедељак, 14. маја, присуствовали смо промоцији аудио водича за обилазак Београдске тврђаве, који је преведен на српски знаковни језик. Након демонстрације, разгледали смо локалне садржаје Београдске тврђаве коришћењем овог водича. Водич је направљен у виду апликације на таблет рачунару, која садржи мапу локација Београдске тврђаве и приче везане за њих, преведене на знаковни језик. Таблети су доступни у Стамбол капији и њихово изнајмљивање је бесплатно.

Гордана Јуришић

Пријатељи свих генерација

На фестивалу дечјег стваралаштва у оквиру Дечје недеље, 6. октобра 2017. год., у Центру за културу "Влада Дивљан", изложени су ликовни радови деце основних школа Београда на тему "Градимо мостове међу генерацијама за радост сваког детета", односно "Пријатељи свих генерација".

Међу изложеним радовима су и радови четири ученика из наше школе: Марине Станојевић, Кристине Анђелковић, Сузане Мркоњић – три ученице седмог разреда и Бориса Николића, ученика осмог разреда. Борис Николић је примио другу награду за старији узраст; диплому за свој награђени ликовни рад и поклоне – књигу и дискету са музиком (награда Пријатеља деце Београда).

На отварању фестивала је приређена приредба, на којој су учествовали ученици београдских школа, са плесом, певањем, музиком. Фестивал за децу Београда су отворили водитељи Миња Субота и Љубица Бељански Ристић.

Ксенија Тодоровић

Снежна чаролија

У организацији Прихватилишта за децу 13. децембра 2017. године у Скупштини града Београда, изведена је хуманитарна манифестација. На наградном конкурс "Снежна чаролија", на којем је учествовао велики број деце из вртића, основних школа и домова за децу, у изради новогодишњих маски, честитки, украса и писма Деда

Мразу, учествовали су и ученици седмог и осмог разреда наше школе.

Ненад Ђорђевић је добио награду - диплому за друго место у категорији старијег узраста и поклоне. Диплому је такође добила и наша школа, за учешће на овом конкурс.

Ксенија Тодоровић

Јавни час цртања на Калемегдану

На 40. Јавном часу цртања, на Калемегдану, 18. маја, са темом "Љубав", учествовале су са великим ентузијазмом наше ученице седмог разреда. За учествовање на овој смотри, наша школа је добила захвалницу од Друштва дефектолога Београда.

Ксенија Тодоровић

Дечји октобарски салон "Музика је најбоља"

У Музеју примењених уметности, 30. септембра 2017. године, отворен је 52. Дечји октобарски салон. Пристигло је преко 2500 радова, од којих је жири изабрао и изложио 300 прелепих, маштовитих радова деце из целе Србије. Тема музике је мотивисала децу да испоље не само сликарски, уметнички таленат, већ њихову маштовитост и савладавање баријере између чула слуха, осећаја и визуелног запажања.

Ликовни радови наших ученица Анђеле Радосављевић, Ане Миловановић и Селме Хаџић су управо на најочигледнији начин показали дубоку везу између чула, осећаја и мишљења. Освојиле су похвалну награду

и нашле су се на видном, истакнутом месту Салона. Показале су да глувоћа није препрека осећању и доживљају музике. Радост и успех поделила је са њима и њихова наставница, која са њима такође дели судбину особа оштећеног слуха, а који музику доживљавају на посебан начин.

Рад носи назив ТРИПТИХ: 1. "Музичирање", слика девојке са виолином (А. Радосављевић); 2. "Ослушкивање", ухо са слушним апаратом до којег допиру шум таласа, птичји цвркулт, шуштање лишћа, али и звуци клавира (С. Хаџић) и 3. "Музичке слике", портрет девојке са наочарима на којима се у одразу стакла осликавају цветови у нежним тоновима које она прати преко звукова у глави. Доживљава их као "музичке слике" (А. Миловановић).

Похвална награда је њихов велики успех, јер су приказале како се музика може осетити.

Ксенија Тодоровић

Изложба у Педагошком музеју

Од 7. до 11. маја одржана је изложба ликовних и примењених радова ученика са сметњама у развоју из специјалних школа и установа у Педагошком музеју, међу којима су и радови наших ученика оштећеног слуха. Ову традиционалну смотру је организовало Друштво дефектолога Београда.

Ксенија Тодоровић

Изложба у галерији САНУ

Дана 27. новембра 2017. године, ученици средње школе који се обучавају за занимање "техничар графичке дораде", посетили су изложбу "Српско уметничко наслеђе на Косову и Метохији - идентитет, значај, угроженост" у галерији САНУ.

Мирјана Бојанић, Гордана Јуришић

Изложба фотографија "Завештање"

Посетили смо крајем маја изложбу Зорана Милутиновића у галерији Народне Банке Србије.

Аутор ове изложбе је лекар, ОРЛ, онкохирург врата, редовни професор Медицинског факултета у Београду, али и успешни фотограф, носилац многих звања Фотографског друштва Америке и Србије и интернационалних удружења, учесник преко 350 групних и 24 самосталне изложбе фотографија, најуспешнији аутор Фото савеза Србије.

Његов ауторски опус обухвата разне области фотографије, од којих је сада изложен део радова са мотивима из природе.

Сам аутор потврђује колико је фотографисање природе тешка дисциплина која захтева велику љубав и поштовање за природу и њене становнике као и познавање њених законитости.

Нестајање биљних и животињских врста неславна је тековина доба у коме живимо. Очигледна намера аутора је да сачува свест о томе колика нас лепота окружује и да нас инспирише да то сачувамо.

Катарина Петровић

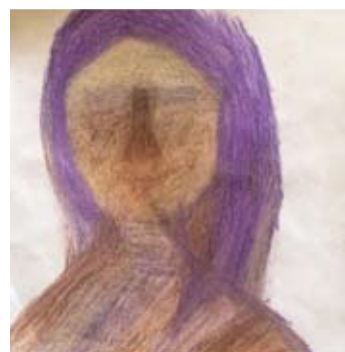
Тома слика срцем

Тома Гочанин, ученик 2/4 С.Ш., рођен је у Италији, 2001.године. Сада живи у Београду и иде у нашу школу.

Свет на његовим сликама је леп и суров, али снажан у свом ликовном изразу. Недавно је имао и своју изложбу, има и своју страницу на Фејсбуку "Тома Go Art", где сви заинтересовани могу да виде његове радове.

Ако ви његове слике прочитате срцем, биће то истинска комуникација.

Катарина Петровић

"Global fest Sava port"

Градска општина Савски венац и Туристичка организација ГО Савски венац у сарадњи са културним центром "Nea Pangea" и организацијом AIESEC, а уз подршку компаније Eagle Hills организовали су, у суботу 01. јула, први "GLOBAL FEST SAVA PORT" на платоу Савске променаде.

Ово је први фестивал икада направљен на Савској променади, са жељом да се промовишу културне вредности земаља са свих континената и да на тај начин, научимо више једни о другима. Уживали смо у разноврсности култура, коју су представљали и продавали сувенире на штандовима.

У преподневним часовима, посетиоци су могли да учествују у отвореним радионицама и да науче да праве оригами, побољшају своје сликарске вештине, или заплешу неки плес. Поподне је било резервисано за богат музички и плесни програм.

Редакција

Чаробна шерпа

У петак, 8. децембра 2017. године, ученици седмог разреда посетили су позориште "Пиноккио" и одгледали инклузивну представу "Чаробна шерпа", у којој игра друг из њиховог разреда Марко Милићевић.

Редакција

Школска слава

У петак, 24. новембра, обележена је слава наше школе - Свети Стефан Дечански. Присутне ученике и наставнике благосиљао је свештеник из Вазнесењске цркве и пожелео још много година благостања и квалитетног рада. За овај дан, ученици су уз вероучитељицу припремили славки колач и жито као и рецитације за присутне госте.

Редакција

Новогодишња журка

И ове године ученици средње школе пред Нову годину организовали су новогодишњу забаву.

Редакција

Хуманитарни концерт Ансамбла КОЛО

Ансамбл "Коло" одржао је хуманитарни концерт у Атељеу 212, 29. новембра 2017. године. Приход од продатих улазница намењен је изградњи сензорног врта у дворишту школе. Традиционални донаторски концерт, посвећен је Школи за оштећене слухом-наглуве "Стефан Дечански" из Београда, највећој и најстаријој установи овог типа у Србији и региону, која је током новембра прославила 120 година постојања и рада. Целовечерњим концертом у среду, 29. новембра у Позоришту Атеље 212, Ансамбл КОЛО наставио је са акцијама на пољу друштвене одговорности. Донаторски концерт у Позоришту Атеље 212 представља наставак указивања позорности на проблеме маргинализованих група.

"Схватајући значај овог наменског врта за целокупни развој деце и ученика и његов рехабилитациони, терапеутски и едукациони карактер за децу са сензомоторним и другим потешкоћама у развоју, покренули смо акцију уз несебичну помоћ Позоришта Атеље 212 које нам је уступило све своје капацитете да концерт буде реализован на највишем нивоу", казао је Владимир Декић, директор Ансамбла КОЛО.

Преузето са фејсбук странице Ансамбла КОЛО

Смотра специјалних школа

Дана 28 маја 2018. године, ученици наше школе учествовали су на Смотри специјалних школа у позоришту "Душко Радовић". Тријумфовали су са фолклорном тачком "Шаргор коло" и прошли у завршно такмичење.

Редакција

Јесења радионица "Зимница"

Стигла нам је јесен, време када се припремају најукусније залихе зимнице за годишње доба које следи. Наши најмлађи другари из млађе предшколске групе заједно са родитељима и вредним младим наставницама су нам припремили најукусније шарене салате, које смо са уживањем пробали.

Редакција

Годишња доба - јесен

У уторак, 12. децембра, одржан је угледни час под називом "Годишње доба – јесен". Циљ часа је био усвајање знања о јесени као годишњем добу и његовим карактеристикама. Час је одржан са ученицима млађег основношколског узраста. На овом часу, остварена је корелација између више наставних предмета. На почетку часа,

ученици су доживљавали јесен кроз покрет, ритам и бројалице као што то увек раде на часовима стимулације покретом. Затим су усвајали знања о јесени, уз помоћ презентације на интерактивној табли и макете куће и дворишта на којима су могли да виде и доживе све карактеристике овог годишњег доба. Коришћене су и фотографије животиња, као и модели јесењег воћа и поврћа. Ученици су за овај час припремили неколико рецитација, којима су отварали нове теме у оквиру наставне јединице. На крају часа је био квиз знања, а затим су ученици у корелацији са предметом Музичке стимулације извели песму "Кестен", уз пратњу наставника на клавијатури.

Редакција

Сајам образовања

Наставници школе су, 26. октобра 2017. године, посетили 48. Сајам образовања и наставних средстава, који је одржан под слоганом "Образована Србија, успешна Србија".

Циљ ове манифестације је да кроз промоцију знања и стваралаштва позиционира учење и непрекидно усавршавање као трајни процес, те да се презентују новитети и комплетан преглед бранше за преко 100 хиљада посетилаца, образовну струку, школарце свих узраста и њихове родитеље, као и да се свима њима понуди драгоцен збирка информација за годишњу оријентацију у образовно-васпитним установама, али и за избор образовања и будућих каријера младих из Србије и региона.

Ива Урдаревић

Хипотерапија

Хипотерапија значи лечење уз помоћ коња (грчки *hippo* – коњ, *therapeia* – лечење). Спроводи се тако што се тродимензионални начин кретања коња употребљава као средство лечења особа које имају функционална ограничења, неуромоторне и сензорне дисфункције. Њу спроводе: физиотерапеут, радни терапеут и логопед са завршеном посебном обуком из хипотерапије, а прописане су од стране доктора.

У свету, озбиљан развој ове терапије почео је 50-тих и 60-их година двадесетог века, када су рађена прва научна истраживања, а код нас од 2004. године. Удружење "Потковица", које је основано 2009. године на Београдском хиподрому, веома успешно се бави хипотерапијом и даје одличне резултате као вид рехабилитације особа са посебним потребама.

Доказано је да хипотерапија и терапеутско јахање позитивно утиче на ову популацију. Корист могу имати особе свих старосних доба, а циљне групе су особе са:

- поремећајем у развоју у подручју опажања, моторике, социјалног понашања, комуникације и језика,
- душевним сметњама,
- поремећајима у процесу учења,
- оштећењима чула вида и слуха.

Значи, да је ова врста терапије намењена особама са широком палетом дијагноза, као што су: аутизам, мишићна дистрофија, аксиозност, депресија, слабовидост, глувоћа...

Основу хипотерапеутског рада чине складни покрети коња и човека. Приликом кретања долази до преноса тродимензионалних импулса њихања са коња на особу која јаше. Јахач је на коњу без правог седла, јер се на тај начин боље преносе ритмичке осцилације које тако стимулишу покрете карлице и тупа. Стимулацију јахач добија самим кретањем коња.

Да би се терапија правилно спроводила, неопходно је да терапеут има одређене способности и знања:

- образовање педагога (дефектолога) или психолога,
- добре језичке способности,

- познавање начина дресуре и неге коња које се користе у терапеутске сврхе,
- добар избор коња за терапију,
- познавање специфичности у опхођењу са особама ометеним у развоју.

У свакодневно извођење терапије укључени су и волонтери који се едукују и несебично помажу у раду.

Ученици наше школе, њих седморо у јуну прошле године укључени су у ову терапију. Током 2017. године имали су девет сусрета са овим дивним људима као и са кобилем Форцом. Терапеути као и ови људи добре воље својом љубављу, великим трудом и знањем допринели су да се осмеси појаве на лицима наших ученика, као што се види на сликама. Само природно окружење, зеленило, чист ваздух, коњи допринели су да се они врло брзо опусте и уђу у интерактивне контакте, тако да је почетни стрес нестао. Првобитни страхови када нису смели ни да се приближе кобили Форци, када су буквално стајали скамењени, полако су престајали. Уз стручно вођење терапије од стране дивних девојака Тамаре и Маје упознавали су се са коњем, тимарили га, водили заједно у шетњу по падоку, а затим и зајахали. Њиховој срећи није било краја. Кроз јахање ове племените животиње развијали су осећај за симетрију и равнотежу, јачали мишиће ногу, побољшавали координацију, држање тела. Јахање је позитивно деловало и на циркулацију, дисање, појачавало концентрацију и пажњу. Поред позитивног деловања на физичко здравље, ова терапија је благотворно деловала и са емоционалног, психичког, друштвеног и едукативног аспекта.

Код њих се развијала и љубав према животињама, модификовало се понашање и стварали су се позитивни односи у групи.

Кобила Форца је постала њихов драги пријатељ кога су сваки пут једва чекали поново да виде. После позитивног искуства са хипотерапијом и одличном комуникацијом са изузетним, стручним терапеутима, надам се да ће се сарадња са удружењем "Потковица" наставити и да ће се и други наши ученици укључити и доживети све оно лепо што смо ми доживели.

BCM

Активности ученика II/4

II/4 чине ученици: Магдалена, Тома, Стефан, Томислав, Филип, Андреја и Растко, асистенти Бојана, Јована и Млађа, дека Небојша и њихова разредна Весна. Ови ученици можда јесу специфични, али су и веома симпатични и драги, сви заједно ми смо једна сложна екипа.

Када су у септембру 2016. године дошли у нашу школу били смо помало затечени, збуњени јер су били другачији, али мало по мало упознавали смо се и све више разумели. Тако су завршили први разред средње школе. Септембар 2017. године је био сасвим другачији. Они су сада били ученици који су се радовали поновном доласку у школу, радовали једни другима, али и разним активносима у које су били укључени. А били су укључени у све. Пуно тога су видели, у свему су учествовали. Велики допринос, да све функционише како треба дали су асистенти Бојана, Јована и Млађа. Они су се сродили са децом чији су пратиоци били, али се на њих увек могло рачунати и ослонити и за све друге ученике. Према свима су били брижни и опходили су се са пуно љубави и разумевања. Било да је то било на часу, у школском дворишту, или на некој од активности били су велика подршка. Само тако, сви заједно, као екипа могли смо да успешно функционисемо.

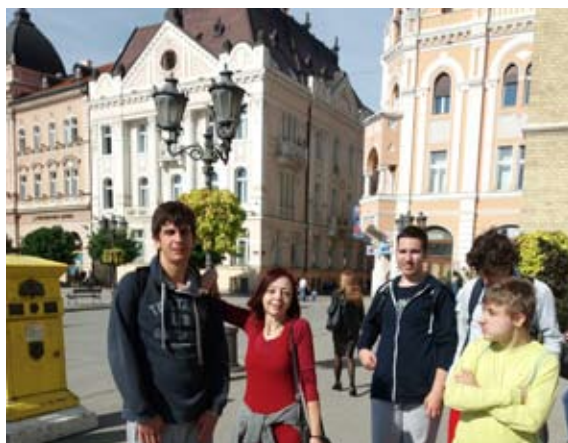
Прве наше активности су биле боравак у природи на чистом ваздуху, јер сам схватила да им то веома прија, у ствари да им је неопходно, да их смирује и релаксира. Почели смо од оближњих паркова где смо повезали боравак на чистом ваздуху са знаменитостима нашег града. Посета крипти у храму Светог Саве оставила је на све јак утисак.

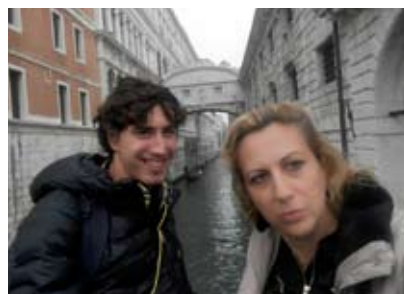
На Калемегдану смо повезали историју, географију и биологију. Били смо у 300 врту. Ни киша није могла да нам поквари дружење. Посетили смо Природњачки музеј и сазнали више о метеорима и метеоритима. Научили смо нешто из историје. Били смо у парку Диносауруса.

Били смо на излету у Новом Саду и Бечеју.

Посетили смо сајам књига и сајам технике. Наш Тома је ишао у Италију на екскурзију и он и његова мама слали су нам дивне слике које смо заједно гледали. Прославили смо и Нову годину.

Али највеће уживање за ученике су биле прославе њихових рођендана, као и одлазак на хипотерапију и дружење са кобилем Форцом. Свих седам рођендана провели смо у дружењу, игри и песми, а колико су били срећни говоре њихова насмејана лица.

На хиподрому смо били девет пута. Ту су учили да тимаре кобилу, да је шетају, а на крају су и зајахали. Дружили су се у дивном окружењу и хипотерапија је изразито позитивно деловала на њих.

Све ове активности допринеле су да од деце која су била потпуно отуђена, затворена у свом свету, без жеље за било каквим контактом, постану једна сложна екипа која ужива у дружењу и новим сазнањима.

BCM

Активности одреда извиђача "Стефан Дечански"

Смотра полетараца Београда

Смотра полетараца Београда "Жика Мика 2017. год." је традиционална активност, коју Савез извиђача Београда организује за своје најмлађе чланове. Ова активност је још једна прилика да се деца боље упознају, друже, покажу шта знају и умеју, науче пуно нових занимљивих ствари и проведу сјајан и забаван дан заједно.

Смотра полетараца се одржала у Београдском зоолошком врту, 7. октобра 2017. године.

Знање и вештине смо показали кроз различите активности: загонетке, упознајте животиње, научи чвор и вежи га, распевано јато, мали сликари, шта смо све научили.

И знање и вештине су показали: Јовичић Ивана, Савић Катарина и Поповић Страхиња.

Полетарчева новогодишња јелка

Полетарчева новогодишња јелка је највеселији догађај током којег нашем школом одзвања граја полетараца.

Мађионичар, јелка, игре, маске и на крају Деда Мраз су украси ове извиђачке акције. Поред многобројних београдских пчелица и полетараца, у овом лепом догађају учествовали су и уживали и наши ученици.

20 година рада одреда извиђача

24. фебруара 2018. године, у свечаној сали наше школе, чули су се звуци извиђачке химне, која је означила почетак свечаности поводом 20 година рада нашег одреда "Стефан Дечански".

Као и свака свечаност, наша је почела захвалношћу гостима који су се одазвали нашем позиву и указали нам част да им представимо наших

20 година. Нагласиле смо да ми не би били оно што смо данас и не би трајали оволико година, да није било њихове помоћи СИБ-а, СИС, многобројних одреда, Савеза спортских инвалида, појединаца...

Током учешћа на извиђачким акцијама, биле су заступљене све

категорије извиђача, од пчелица и полетараца до брђана.

Гости су се путем кратке презентације упознати са одредом, након чега су подељене захвалнице свима који су допринели раду одреда.

Старшина СИБ-а је уручио плакете одреду, старешини одреда Достани Лазић, начелнику Верици Станојевић и координатору Јасминки Петровић.

Лепим речима нам се обратио представник Савеза спортиста инвалида, Стеван Несторов, колега из земунске школе и колегиница Јелена Васиљевић.

Својим плесним тачкама и песмама овај наш програм су улепшали ученици школе.

Све се лепо завршило уз коктел и причу.

А ми идемо даље.

26. Сајам колекционара

Сајам колекционара Одред извиђача "Михајловац" је јединствена манифестација у извиђачкој организацији Србије, чији је циљ - да на једном месту окупи све заљубљенике у колекционарство и да осталима прикаже шта све извиђачи скупљају, а посебно предмете везане за извиђачку организацију. Жеља је да се подстакне усавршавање у области колекционарства освајањем вештарства "колекционар" и вештине "сакупљач", размена између колекционара, као да се колекционари навикну на систематски рад и уредност, на начин уређивања и сакупљања и састављања збирки и да се извиђачи из различитих места наше земље сретну и докажу нашу девизу: ЛЕПО ЈЕ БИТИ ИЗВИЂАЧ!

Учешћем на Сајму, показује се љубав према колекционарству, а првенствено упорност да сакупљате, сналажљивост да пронађете, креативност да прикажете, несебичност да размените, истрајност да очувате колекције

као културно благо наше организације. Циљ Сајма колекционара је да на једном месту окупи све заљубљенике у извиђачко колекционарство, да прошлост и садашњост извиђачке организације представи на најбољи начин и да осталима прикаже шта све извиђачи сакупљају.

Наши извиђачи су приказали три колекције: заставице земаља, рамови и честитке. За учешће на Сајму, добили смо диплому.

Верица Станојевић, Лазић Достана, Јасминка Петровић

Понашање на интернету

Дана 24. априла 2018. године, у свечаној сали наше школе одржан је угледни час на тему "Понашање на интернету". У уводном делу часа, наставница Гордана Јуришић је упознала присутне са тим шта је то насиље и какви су облици насиља. С обзиром да је на крају Гоца споменула да постоји и насиље на интернету, Јасминка Петровић се надовезала питањима о коришћењу телефона, интернета, фејсбука, а Верица Станојевић - кратким предавањем о понашању на интернету. Следила је радионица са ученицима, која је највероватније била и најинтересантнија део часа. Ученици су имали прилике да се изјасне о коришћењу интернета и фејсбука, уз наше навођење на добре, позитивне примере. И на крају, уместо закључка, пуштен је филм "Безбедност на интернету".

Верица Станојевић, Гордана Јуришић, Јасминка Петровић

Конференција о вршњачком насиљу

Чланови Тима за борбу против насиља присуствовали су другој конференцији о вршњачком насиљу која је одржана 17. маја 2018. у Дому омладине.

Предавања и дискусије домаћих и страних стручњака обухватала су неколико тема:

- Како изградити пријатељску атмосферу у вршњачким групама?
- Како научити ученика да конструктивно решава конфликте, разуме и уважава друге и истовремено поштује себе и своје потребе?
- Које технике користити како бисмо развили асертивност код ученика?

- Овладавање вештинама решавања конфликтних ситуација међу вршњацима

Упознали смо се и са најпризнатијим моделом превенције вршњачког насиља у свету – KiVa програмом, који се примењује у неколико земаља Европе, а у процесу тестирања је и у другим земљама света.

Гордана Јуришић

Грађанско васпитање

Предмет "грађанско васпитање" тежи да припреми ученике за функционисање друштва у коме живе.

Часови грађанског васпитања осмишљени су тако да ученици стекну знања и вештине које ће им помоћи да схвате процесе личног и социјалног развоја, допринети развоју морала и припремити их да буду одговорни појединци у породици, школи и заједници у којој живе.

Инспирисани полагањем завршних, матурских испита, као и захтевима које пред ученике ставља потрага за послом, на часовима савладавамо и основна знања и вештине презентације (представљања) и јавног наступа.

Презентацијом лапбука ОВО САМ ЈА (ауторски радови), ученици су имали за задатак да представе себе на начин препоручен од стране стручњака службе за запошљавање и примене технике за реализацију успешног јавног наступа. Припреме су текле лако и једноставно, а суочавање са изазовима које јавни наступ носи оснажило је њихово самопоуздање, како због одабира правих садржаја тако и због примене научених техника. На крају сваке презентације износили су своје ставове о успешности излагања, истичући добре и лоше стране наступа својих другова.

Како су се осећали и колико им је било важно да што успешније реализују овај задатак, погледајте на фотографијама.

Гордана Јуришић

СПОРТСКЕ ВЕСТИ

- Шестог септембра **"Игре без граница"** одржане су на базенима С.Ц. "Олимп", на Звездари. Манифестација се организује уз подршку UNICEF-а као део пројекта "Спорт за све". Учествовало је осам ученика школе. Сви ученици су добили медаље и дипломе за учешће.

- Четврте међународне игре особа са инвалидитетом – **"Beograd Open 2017"** одржане су у периоду од 22. до 24. септембра 2017. године.

Ученици школе учествовали су на такмичењима у: фудбалу, атлетици и стоном тенису.

На такмичењу у атлетици, у трци на 60м, Сузана Мркоњић је освојила прво место, Катарина Савић је била друга, а Селма Хаџић и Кенан Кучевић су били трећи. У трци на 200м, Ана Влашић је била прва, Ивана Јовичић друга, а Катарина Савић је освојила треће место.

На такмичењу у стоном тенису, прво место освојила је Селма Хаџић. Сузана Мркоњић и Младен Радомировић су били други, а Ненад Филиповић трећи.

- **Првенство Београда у боћању**, одржано је 24. октобра 2017. у СЦ "Олимп", на Звездари. На такмичењу је учествовало шест ученика. Лазар Алилковић освојио је прво место у појединачној конкуренцији, а заједно са Селмом Хаџић и Сузаном Мркоњић треће место у екипној конкуренцији.

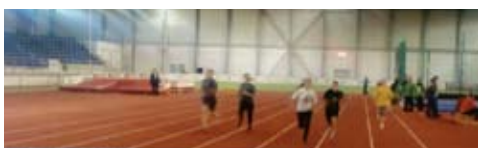

- **Првенство Београда у стоном тенису**, одржано је 15. новембра 2017. године, у СЦ "Шумице". На такмичењу је учествовало 14 ученика. Теодора Баљак освојила је друго, а Катарина Савић треће место.

- Ученици основне и средње школе посетили су **Сајам спорта**, 24. новембра 2017. године. Слоган ове манифестације био је "Србија земља спорта".

- Манифестација **"Игре без граница"**, организована је поводом Међународног дана особа са инвалидитетом, 6. децембра 2017. године, у Хали "Александар Николић" (хала Пионир). Догађај је организован у сарадњи са UNICEF-ом, уз подршку НЦР Фондације, као део инклузивног пројекта "Спорт за све". Ученици су имали прилику да учествују у презентацији

различитих спортова, као што су: теквондо, стони тенис, боћање, бадминтон, карате, јога и још много других прилагођених за све врсте инвалидитета.

- Међународни спортски сусрети средњих школа ученика оштећеног слуха одржани су у Котору, од 19 до 22. априла 2018. године. На такмичењу је учествовало седам ученика средње школе, који су се такмичили у: малом фудбалу, стоном тенису и шаху. На такмичењу у шаху, Тибор Илић је освојио треће место.

Славица Убовић, Дарко Ћорић

РЕПУБЛИЧКЕ СПОРТСКЕ ИГРЕ

На Републичким спортским играма које су одржане 22. маја, ученици основне и средње школе такмичили су се у кошарци и освојили следећи пласман: Основна школа - прво место у категорији девојчица, друго место у категорији дечака, Средња школа - друго место у категорији дечака, треће место у категорији девојчица. И ове године, "Стефан Дечански" је нај-успешнији у спортским играма у Републици Србији.

Славица Убовић, Дарко Ћорић

Сајам књига

У календару културних дешавања југоисточне Европе, централно место крајем октобра, већ деценијама, припада Међународном београдском сајму књига. Овај празник књиге је једна од најстаријих књижевних манифестација у региону.

Ученици и наставници школе, 26. октобра 2017. године, посетили су 62. Међународни београдски Сајам књига, који је одржан под слоганом "Кључ је у књигама".

Ива Урдаревић

Знаковни театар

У јуну 2017. године, у Школи за оштећене слухом-наглуве "Стефан Дечански", реализован је пројекат Први међународни летњи камп глувих и наглувих особа "Знаковни театар". Програм је подржао Holley Institute Carls' Family Village (САД), Фондација Принце-зе Катарине Карађорђевић и организација "Young American Deaf". Пројекат је реализован у сарадњи са Удружењем тумача за лица оштећеног слуха Србије (УТЛОСС).

Гости су били група младих глувих Американаца, директора сличних програма у САД-у.

Учесници програма били су ученици старијих разреда основне и средње школе. Током програма, ученици су реализовали низ уметничких радионица. Реализована је представа "Маштарије", инклузивног и интернационалног катактера, јер је изведена на српском и америчком знаковном језику, па је била подједнако доступна глувој и чујућој публици.

Ива Урдаревић

Посета пријатеља из САД-а

Дана, 10. октобра 2017. године, Школу су посетили наши драги пријатељи и сарадници из САД-а, госпођа Ардис Гардела, др Ден и др Бранка Меглер. У сарадњи са партнерима из САД-а, летос смо реализовали Први међународни летњи камп глувих и наглувих - "Знаковни театар".

Наши драги, пријатељи, брачни пар Меглер, посетили су нас поново, дана 30. маја - када су разговарали са директорком и обишли школу. Ове посете биле су и прилика да се договоримо о томе како ћемо наставити ову лепу и успешну сарадњу.

Ива Урдаревић

Школски прибор за ученике школе за оштећене слухом-наглуве "Стефан Дечански"

У дворишту Школе за оштећене слухом-наглуве "Стефан Дечански" било је врло живо, када је у раним преподневним часовима 20. септембра 2017. године, стигло возило Верског добротворног старатељства Архиепископије београдско карловачке које је допремило 200 поклон пакета школског прибора за ученике ове школе. Ђаци који су били у дворишту

су се брзо окупили око возила и радо помогли да се пакети са школским прибором пренесу у школу. Посебно ми је драго што се и код ученика и код запослених осетило поштовање и радост што им је у посету дошао свештеник. Госпођа Лепосава Петровић, директорка школе је врло љубазно примила јереја Владимира Марковића секретара ВДС-а са сарадницима и захвалила се на поклон пакетима школског прибора. Госпођа Петровић је рекла да веома цени активности ВДС-а и сарадњу са њиховом школом. У школи се деци са оштећеним слухом, од најранијег узраста завршно са средњом школом пружа хабилитација и едукација уз најсавременије методе и технолошка достигнућа и велико искуство и стручно знање запослених. Јереј Владимир Марковић је предложио неке нове видове сарадње ВДС-а и школе, а након обиласка учионица и ближег упознавања са начином рада изразио дивљење радом школе. Гости из ВДС-а су у учионици где се учи вештина кројења и шивења добили симболичан поклон практичне намене, рад ученица. Оцу Влади је било посебно драго што се и код ученика и код запослених осетило поштовање и радост што им је у посету дошао свештеник. Томе су поред личне вере сигурно допринели часови веронауке које држи госпођица Дијана Вуковић. Али, можда је највише допринео Свети Краљ Стефан Дечански, моћни заштитник ове школске установе, која носи његово име. Верујемо да његове молитве Господу и његово житије сигурно надахњују све запослене и њихову директорку, госпођу Лепосаву Петровић, да поред професионалног рада имају тако велику љубав и ревност у раду са децом, а деца стрпљење и вољу да их слушају и уче. Да онда и немогуће постаје могуће, могло се видети и на школској прослави Светог Саве прошле године која је на све, који су присуствовали оставила снажан утисак. Драмски приказ житија Светог Саве изведен је уиграно, у једном даху, одличном глумом и сценографијом, као да то нису учесници Школе за оштећене слухом-наглуве. Свима нама то може да послужи као пример да, само ако се трудимо и верујемо у добро, у љубави са ближњима можемо превазићи наше слабости и недостатке у чему ће нам онда и Бог помоћи.

Лака ти звездана прашина, геније

У једном од коментара после чланка о смрти познатог научника Стивена Хокинга, средином марта ове године, наишла сам и на реченицу "Лака ти звездана прашина, геније".

Не треба ни напомињати колико је "лајкова" имала.

Изгледа да је несвакидашња личност овог светски познатог научника мало кога остављала равнодушним.

Стивен Хокинг је рођен 1942. године у Оксфорду у Енглеској у породици интелектуалаца. Као дечак се веома интересовао за физику, хемију и математику.

Основне студије започео је на Оксфорду, а докторирао је на Кембриџу, где је касније предавао математику. Током припреме доктората, када је имао само 22 године, уочио је да има здравствене проблеме. Дијагностикована му је амиотрофична латерална склероза, ретка болест, која га је везала за инвалидска колица, али га није спречила да се бави науком и оствари своје научне и личне снове. Постао је узор особама са посебним потребама, а говорио је и на отварању параолимпијских игара у Лондону 2012. године.

Хокинг је своја истраживања фокусирао на простор - време сингуларитете и теорије о црним рупама. Његовим најзначајнијим открићем сматра се доказивање да црне рупе емитују радијацију. Ова радијација постала је позната као "Хокингова радијација".

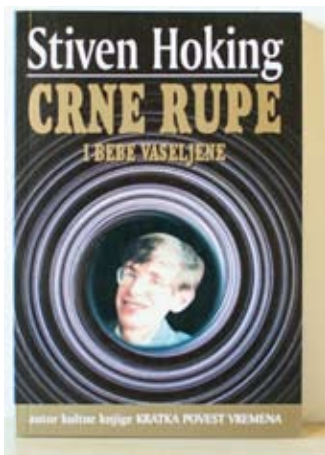

Године 1988. објавио је књигу "Кратка историја времена", која је продата у десет милиона примерака.

Стивен Хокинг је, поред свог невероватног научног рада, инспирисао људе и својом борбом са тешком болешћу.

Умро је у 76. години, 14. марта ове године. Урна са његовим пепелом положена је у Вестминстерској опатији, близу гробова великана историје науке Исака Њутна и Чарлса Дарвина.

"Зато што би сваки дан могао да ми буде последњи, имам жељу да најбоље могуће искористим сваки минут"- говорио је Стивен Хокинг.

XIV јубиларна научно-практична конференција “Ти чујеш” и 120 година постојања специјалне школе за децу са оштећеним слухом “Проф. д-р Дечо Денев”

Научно практична конференција, посвећена рехабилитацији деце са оштећеним слухом, одржана је 27-ог априла 2018. године, у Софији, у Националном Историјском музеју.

Теме на конференцији су биле:

- Специфичност обуке и рехабилитације деце са оштећеним слухом
- Медицински и психолошки аспекти обуке деце са оштећеним слухом
- Уметност /музика, игре, позориште/, спорт и деца са оштећеним слухом.

Испред наше школе овој конференцији су присуствовале: директор Лепосава Петровић и наставници Стевановић Драгана, Голубовић Мелита и Суботић Сузана.

Учесници конференције су били стручњаци из области рехабилитације деце са оштећеним слухом и деце са кохлеарним имплантом. Поред домаћина из Бугарске радове су изложиле и колеге из Македоније, Грчке, Аустрије.

Програм је садржао 21 рад међу којима је био и рад из наше школе под називом “Специфичности рехабилитације деце са кохлеарним имплантом у школи Стефан Дечански”, аутора Мелите Голубовић, Драгане Стевановић и Лепосаве Петровић. Рад је на сјајан начин приказао како се у школи спороводи индивидуални и групни рехабилитациони третман, са К.И. децом, као и који су резултати рада.

У част јубилеја 120 година постојања Специјалне школе за децу са оштећеним слухом “Проф. д-р Дечо Денев” организован је концерт на коме су учествовали познати музичари из Бугарске као и ученици школе.

Током боравка у Софији, посетили смо школу, где су нас колеге домаћини детаљније упознали са историјатом и радом школе, као и бројним активностима које се спроводе у школи.

Мелита Голубовић

Дани дефектолога 2018

Од 1. до 4. фебруара 2018. године, у Нишу, одржана је стручно - научна конференција са међународним учешћем "Дани дефектолога 2018". Укупан број учесника био је преко 400, а реализовано је више од 160 стручних и научних радова, од чега 26 приказа добре праксе, као и 6 интерактивних радионица.

На овом скупу радовима су се представиле и колегинице из наше школе. Рад под називом "Образовање младих са сметњама у развоју – разумевање апстрактних појмова" написала је група аутора: Светлана Матовић, Лепосава Петровић, Каја Тасић, Весна Ћирић и Марија Радовановић. Колегиница Достана Лазич представила се радом "Значај дефектолошке дијагностике код кохлеарно имплантиране деце".

Редакција

Корачам и слушајам

Дана 23. новембра одржана је Осма међународна конференција "Корачам и слушајам" чији је организатор наша школа у сарадњи са Одељењем за сурдологију, Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију.

Теме овогодишње конференције биле су: Иновације и техничка достигнућа у области амплификације и рехабилитације; Корисници кохлеарног импланта у редовном образовно - васпитном систему; Искуства у раду са кохлеарно имплантираном децом и одраслим особама - приказ случаја; Аутизам и кохлеарни имплант.

Учесници конференције били су еминентни стручњаци из институција и компанија из земље, региона и иностранства. Захваљујемо се на великој посећености!

Редакција

Корачам и слушајам

Sajberuvse је ове године имало то задовољство да на конференцији учествује са обе стране бине, и као слушалац и као предавач.

На програму је било 14 презентација, посвећених деци са кохлеарним имплантом: дијагностици, рехабилитацији и резултатима. Предавања је слушало преко 200 учесника.

Шта бисмо издвојили са овогодишње конференције као посебно интересно?

- Научили смо шта је data logging и зашто је користан
- Фокус на студије случаја и индивидуалне примере
- Снажан утисак о ентузијазму и личној и емотивној инволвираност и терапеута у ситуације њихових ђака.

Такође, одлично је и што је у публици на овогодишњој конференцији било **значајно више родитеља** него претходног пута – драго нам да је организатор усвојио наше сугестије са претходне конференције, као и да сте се ви заинтересовали и одговорили на позив који је Сајберувце послало.

Што се тиче садржаја предавања, не би нам биле довољне ни три свеске да вам све пренесемо онако како бисмо највише желели. Зато смо се определили за **закључке сваког предавања у најкраћим цртама**. Ако вам је нешто посебо интересно и желите да сазнате више, будите слободни па нас питајте – радо ћемо вам пренети све до у детаље.

Најбоље да кренемо редом...

Након поздравног говора директорке ОШ "Стефан Дечански", Лепосаве Петровић, први предавач је био **Маркус Барта из компаније МЕД-ЕЛ**. Тема су били **бенефити кохлеарне имплантације са друштвеног и економског аспекта**.

У презентацији је бројкама поткрепљено зашто је рана имплантација важна. Детету омогућава правилнији развој у складу са узрастом, бољу интеграцију у заједницу и висок ниво квалитета живота. Друштву, са друге стране значајно умањује или чак елиминише додатне социјалне трошкове, као и трошкове незапослености који постоје када су у питању особе са инвалидитетом. Рана дијагностика, доступност импланата и правовремена имплантација су кључне препоруке Светске здравствене организације (WHO) када је у питању оштећење слуха и његово третирање. Према подацима које је МЕД-ЕЛ презентовао, у Србији је покривено тек пола од укупног броја деце која имају потребу за кохлеарном имплантацијом и то на на нивоу једне године.

Дејан Мудрин, из Cochlear Austria GmbH представио нам је најновије технологије бежичних уређаја за тестирање стања слуха пре саме уградње импланта, као и за бесконтактни фитинг након уградње кохлеарног импланта. По речима представника Cochlear-а, бежичне технологије у служби опреме за дијагностику и фитинг посебно су значајне у операционим салама, као и у раду са најмлађим корисницима импланата.

Из исте куће, а друге јединице, **Cochlear Europe Limited, Клер Шеридан (Clare Sheridan)** приближила нам је већ поменућу тему **data logging-а**. У питању је јединствена могућност процесора кохлеарног импланта да бележи податке о начину слушања детета/имплантиране особе која тај процесор користи и сумира их у концизне графичке извештаје. Основни подаци који се могу добити коришћењем ове карактеристике система су: који временски период током дана је дете користило процесор, колики је био пријем директног говора/речи детета – тачније, колико се са дететом разговарало током дана, као и који је

42 Други о нама

био ниво позадинске буке током различитих делова дана. Основна предност ових података које аудиолог или терапеут даје родитељима јесте да помогне оптимизацију (ре)хабилитације детета и укаже родитељима на структуру језичких активности током дана. Идеја је оптимизација процеса – нпр. интензивирањем ношења процесора или коришћењем директног говора према детету или пак при елиминацији позадинске буке у свакодневном окружењу. Главни изазов, колико смо разумели, јесте тактички приступ при коришћењу података и постизање сарадње са родитељима. Јер, већина родитеља има утисак да је у питању уређај за праћење и контролу активности самих родитеља, што свакако није пријатан осећај. Наша препорука је превазићи личну непријатност и пробати, а зарад добробити детета, наравно уз обезбеђену дискрецију стручњака који резултате читава. Другачије нема баш много смисла...

Наредна тема је била **спремност деце предшколског узраста са кохлеарним имплантом за редовну школу**, коју је презентovala **Даница Мирић из Центра за аудиолошку рехабилитацију Клиничког центра Србије**. Представљени су упоредни резултати теста знања деце са кохле-арним имплантима и деце са слушним апаратима. Закључак је да су деца са кохлеарним имплантом спремна за редовну школу по редовном програму, док су резултати деце са слушним апаратима били значајно слабији. Успешност на тесту је зависила од модалитета амплификације, дужине хабилитације и слушног узраста. Иако је очигледно све већи проценат деце са кохлеарним имплантима спреман за праћење наставе по редовном програму, то никако не значи да на овом путу не постоје озбиљни изазови чијем сагледавању и превазилажењу је неопходно посветити посебну пажњу.

Севделина Дјонгарска, SUUUS "Prof. D-r Deco Denev" из Бугарске говорила је о **специфичним аспектима образовних активности код деце и ученика са кохлеарним имплантом** – од вртића, преко основне до средње школе и виших нивоа образовања. Акценат је био на важности разнородне стимулације код деце са кохлеарним имплантима, на позитивном утицају које индивидуално прилагођавање приступа има при подучавању и усвајању градива, као и при провери знања деце са кохлеарним имплантима.

Дирљива и поучна, истинита прича о **дечаку са CHARGE синдромом (вишеструке потешкоће)**, у ангажованом предавању **Terese Szavai - Радић из СОО "Сава Рашкај", Загреб**, подсетила нас је колико су заједнички рад, уважавање и узајамно поштовање стручњака и породице, огроман рад и упорност, као и вера у позитиван исход важни за постизање изванредних резултата. Дечак са озбиљним додатним потешкоћама, од којих је оштећење слуха само једна, тренутно похађа редовну школу и напредује свакодневно у свим сферама живота.

Наредна тема је била **кохлеарна имплантација у Босни и Херцеговини, Маје Срзић**. Стекли смо увид у услове имплантације у БиХ који су у неким сегментима врло различити него у Србији – на пример, фонд покрива имплантацију само за децу до шест година. Приказан је још један пример великог труда и рада, али и значаја коју карактер самог детета игра у процесу социјализације и едукације. Особа, о којој је било речи у овој презентацији, је имплантирана у деветој години, а данас је студент друге године Економског факултета. Посебно је интересно било чути његове одговоре на различита питања која су му постављена а у сврху ове презентације. Издвајамо два одговора, који су нам, као родитељима, били посебно поучни. Један је да је током једног периода тинејџерских година дете сматрало своје родитеље одговорним за губитак слуха који је имао, али је то уверење сам превазишао у времену. Зашто је ово битно поменути?

Зато што је очигледно то нешто што се може јавити и код наше деце у тинејџерском периоду када се преиспитују, када траже свој идентитет и своје место у друштву. А друго питање се односило на његову будућу породицу – да ли ће његово дете такође бити оштећеног слуха и каква су његова размишљања у вези са тим... За нас као родитеље важно је да знамо о чему наша деца размишљају и на који начин.

Професорка Сања Остојић представила нам је резултате тестирања деце са кохлеарним имплантима по питању усвојености граматичких структура. Закључак је био да иако постоје значајни изазови при усвајању граматичких структура код имплантиране деце, најбољи показатељ степена усвајања у овој области је **слушни узраст** тј. колико дуго дете користи имплант, а затим и елементи типа интензитета (ре)хабилитације, као и у ком узрасту је дете имплантирано.

Постоји ли повезаност између оцене из српског језика глуве и наглуве деце и њихове способности читања говора са усана и ако да, у којој мери, питање је на које нам је одговор дао Стојан Пажин, из Центра за смештај и дневни боравак деце и омладине ометене у развоју. Иако је тема врло занимљива, обрађена је на прилично комплексан начин, тако да је био прави изазов пратити. Суштина је да постоји изузетна повезаност између оцена деце из српског језика и њихове способности читање говора са усана. Што деца имају бољу и развијенију способност читања са усана имају и бољу оцену из српског. Такође, наведено је да немају сва деца ту способност као урођену.

О важности праћења говорног статуса током развоја деце са кохлеарним имплантима говорила је Биљана Јанковић из ОШ "Стефан Дечански". У оквиру презентације говорило се о томе на који начин се у школи систематично прати развој говора сваког детета у времену.

И...назад у школу

Чули смо да су деца са кохлеарним имплантима предшколског узраста спремна за школу, ипак који су то све **изазови који их у школи очекују?** У предавању **Мине Николић са ФАСПЕР-а**, слушали смо о недовољној припремљености педагога, о неспремности на прилагођавање система, али и о предусловима за успешно школовање деце са кохлеарним имплантима, а то би били: узраст при имплантацији, генерација говорног процесора, праг слуха са процесором и невербални степен интелигенције, али и постојање додатних сметњи, пол и степен образовања мајке.

Драгана Стевановић из ОШ "Стефан Дечански" представила је приказ случаја развојног пута једне од ученица школе. Прича је садржала и интересантан интервју са разредном. Из интервјуа издвајамо констатацију разредне да је време било од великог значаја. У почетку је комуникација, по речима професорке, била изузетно изазовна за њу, као и за друге професоре али се та размена информација и сарадња значајно поправила у времену. Интересантно и поучно.

Финална презентација дана је било излагање **"Сајберувцета", која је савршено заокружило целу причу уводећи и перспективу родитеља и учитеља, а у вези са школовањем Сајберуваца по редовном школском програму.** Самој презентацији Сајберувцета ћемо посветити наредни пост у ком ћемо вам све детаљно испричати, и ставити линк за снимак.

Толико од нас за овај пост.

Ако сте којим случајем били на Конференцији, јавите утиске!

До скорог читања, пуно поздрава!

Представа “Маштарије” за децу оштећеног слуха

Школа за оштећене слухом – наглуве “Стефан Дечански” у сарадњи са Удружењем тумача за лица оштећеног слуха Србије (УТЛОСС) и уз подршку Holley Institute (SAD) организовала је први међународни летњи камп глувих и наглувих “Знаковни театар” у Београду од 14. до 19. јуна 2017. године. У оквиру “Знаковног театра” на Камерној сцени Пете београдске гимназије изведена је јединствена представа “Маштарије”, коју је осмислило Удружење тумача за лица оштећеног слуха Србије.

Представа је замишљена као едукативна и културна спона између два света, једног у коме се звуци, музика и говор подразумевају, и другог у коме се ти звуци наслућују, музика осећа а руке имају предност у комуникацији. “Маштарије” су прва двојезична представа у Европи. Овог пута представа је изведена само на знаковном језику, а чујућој публици презентована војсовањем тумача за знаковни језик Јулијане Лекић. Ова представа покушава да приближи знаковни језик широј популацији, а лицима са оштећеним слухом свет маште уз обраду познатих бајки и представом у којој су ликови написани по карактерним особинама чланова.

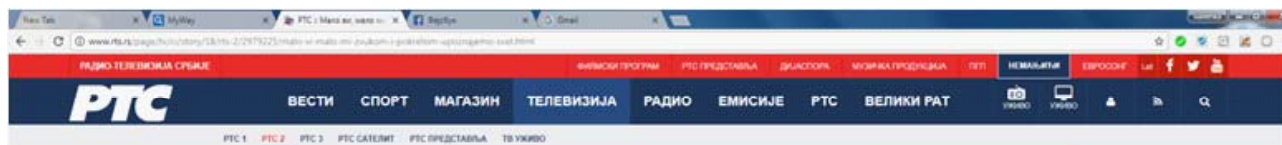
Јулијана Лекић, подпредседник Удружења тумача за лица оштећеног слуха Србије и Анђелка Каљевић, дефектолог из Обреновца су биле задужене за драмску радионицу, а уз помоћ запослених у школи и ученика, као и гостију из Америке успешно реализовале ову по много чему јединствену представу на знаковном језику.

Координаторка пројекта је Ива Урдаревић.

Извор: Локалне Новине | Обреновац, 20.06.2017

<http://www.lokalnenovine.rs/rubrike/kultura/ma-20.06/clanak.php>

Мало ви, мало ми: Звуком и покретом упознајемо свет

Пред крај 2017. године, две београдске школе славиле су своје значајне јубилеје.

Школа "Стефан Дечански" славила је 120 година од оснивања.

Школа "Вељко Рамадановић" славила је стогодишњицу постојања. Основана је децембра 1917. у Бизерти. Први ученици школе су били српски војници који су изгубили вид и слух у Великом рату. У том периоду рат је још био у току, а по његовом завршетку школа се преселила у Земун.

На два различита дела града - у Дечјем културном центру и театру "Мадленијанум" одржани су ови јубилеји.

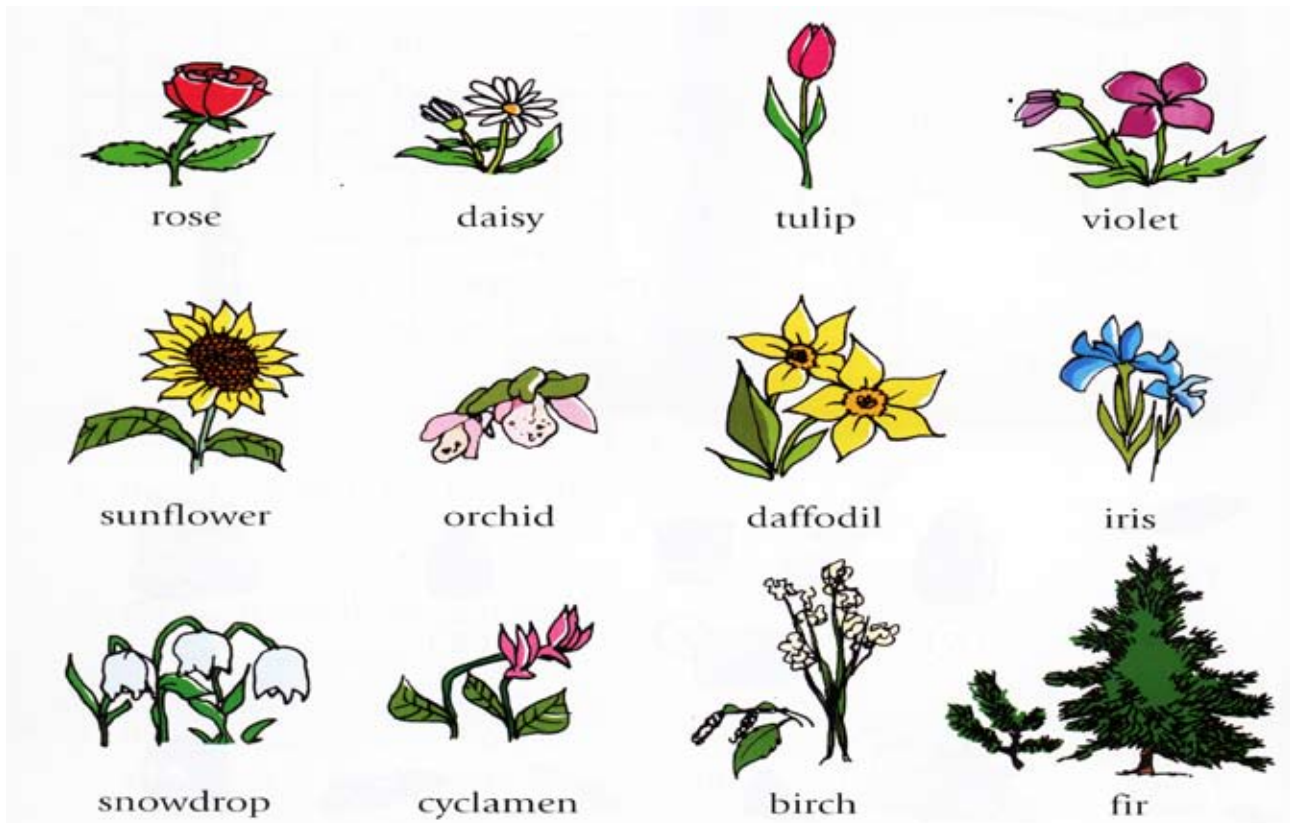
Узбудљив и динамичан живот Стефана Дечанског, пун поука, радости, али и страдања приказали су глуви ученици школе која носи име овог нашег средњовековног владара и свеца, док су ученици школе "Вељко Рамадановић" музичким програмом потврдили свој таленат.

Кроз представу, драму и играказ ова деца као и сва друга, најбоље уче и усвајају вредности које повезују духовност, школу и свакодневни живот.

Вебсајт РТС1, 24.12.2017.

Учимо енглески

1. Лето је годишње доба пуно лепог, шареног цвећа. Па, хајде да научимо називе биљака на енглеском језику.

1. Сваки цвет има и своје значење. То је добро знати када поклањамо цвеће. Премести слова да добијеш назив цвета чије значење је написано у том реду.

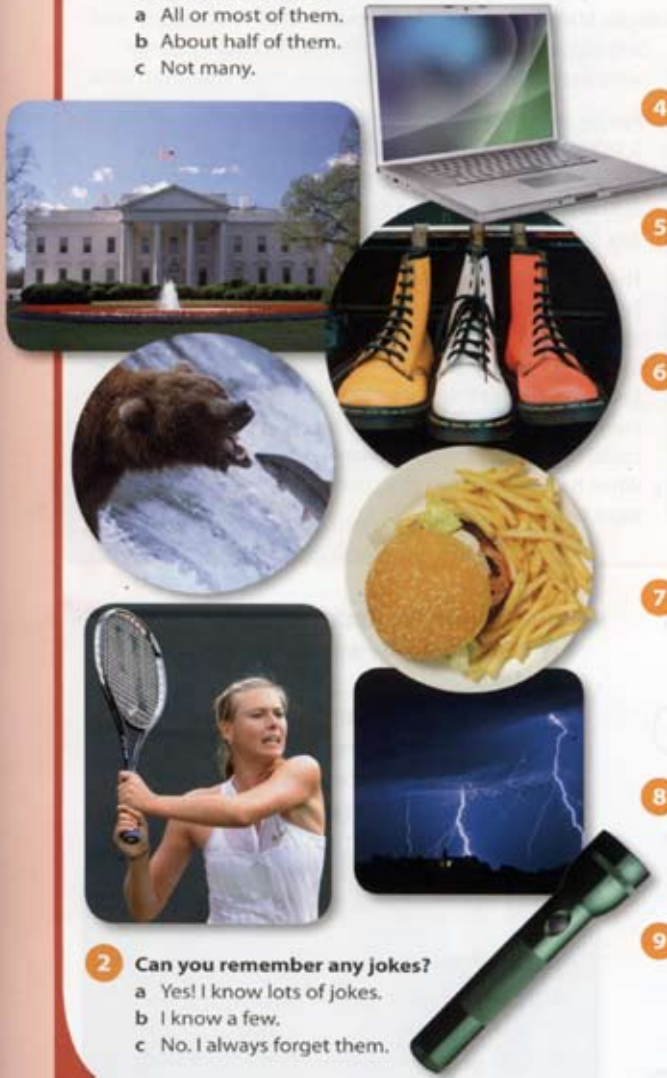
1. SAYID	Loyal love and innocence	
2. FALDOFID	Respect	
3. HODIRC	Maturity and charm	
4. TILOVE	Faithfulness and virtue	
5. PULTI	Luck	
6. SORE	Passion and love	
7. SIRI	Wisdom and hope	

3. А да се мало забавите, решите тест и проверите колико је добро ваше памћење.

How good is your MEMORY?

1 Look at the photos for ten seconds. Then cover the photos and repeat the words. How many can you remember?

- a All or most of them.
- b About half of them.
- c Not many.

2 Can you remember any jokes?

- a Yes! I know lots of jokes.
- b I know a few.
- c No. I always forget them.

3 Do you forget where you put things at home?

- a I never lose anything.
- b Sometimes. But I usually find them again.
- c Yes, I do. I get really upset sometimes.

4 Is it easy for you to remember facts for exams?

- a I'm lucky. I remember everything I read.
- b It's hard. I forget some things.
- c I always forget everything I read.

5 Were you naughty as a young child?

- a Yes, I remember my teachers and parents were often angry with me.
- b I don't think so. I'm not sure.
- c I've no idea! I can't remember anything.

6 Do you remember your first day at school?

- a Yes, I do. I was really nervous.
- b I think so. It was a long time ago. I was about five.
- c I can't remember last week so I really can't remember when I was young.

7 Do you remember the first birthday party you went to?

- a Yes, I remember it well. It was a very happy day.
- b I remember a party, but I don't know if it was the first one.
- c I can't remember any parties.

8 When you wake up, do you remember your dreams?

- a I usually remember them. I love dreams.
- b I only remember some dreams, like scary ones.
- c I wake up and forget them immediately.

9 Don't look back! How many things in question 1 can you remember?

- a 7-8 things.
- b 4-6 things.
- c 1-3 things.

KEY

Mostly a = You have an excellent memory! You can remember things now and in the past. This is a useful skill for learning languages! You're very lucky.

Mostly b = Your memory is good, but not great. With practice, it can be better.

Mostly c = Your memory isn't great. Our advice: start writing a diary! Don't forget!

Добро дошли у чаробан свет хемијских експеримената

Хемија је природна експериментална наука која проучава супстанце, њихову структуру, својства и хемијске реакције, као и законе под којима се ове промене дешавају. Она је повезана са многим другим (природним) наукама, на пример биологијом, физиком, геологијом, металургијом, фармацијом и медицином. Као централна наука, хемија је не само темељ научног и технолошког развоја човечанства, већ нам и помаже да разумемо свет око нас, дајући практична и изузетно корисна знања за свакодневни живот људи. Иако изузетно сложена и "тешка", због свог експерименталног карактера хемија је атрактивна и веома забавна наука.

Да бисте се у то и сами уверили, драги читаоче, предлагем да изведете неки од доле наведених једноставних биохемијских огледа, сами, са колегама или другарима, или (најбоље) са наставником хемије или биологије, користећи материјал и производе које имамо у сваком домаћинству, односно можемо да их купимо у продавници или на пијаци. Користите визуелна упутства са следећих линкова са YouTube интернет канала... и уживајте!

1. Шта се дешава када помешамо млеко и енергетско или безалкохолно пиће?:

<https://www.youtube.com/watch?v=ad1uFzsJZlQ>

<https://www.youtube.com/watch?v=aKPQYevoLs>

2. Шта се дешава када у Соса-Кола-у додамо кухињску со?:

<https://www.youtube.com/watch?v=nGeisyyiWDA>

3. Екстракција ДНК из воћа (банана, јагода, лук, киви):

<https://www.youtube.com/watch?v=pdDP9OcqcBA>

<https://www.youtube.com/watch?v=oK8oC4VZLuY>

<https://www.youtube.com/watch?v=kd0WnNI0e38>

https://www.youtube.com/watch?v=Fga_IUQdVh4

4. Црвени купус као рН индикатор:

<https://www.youtube.com/watch?v=I18K2upEHLc&t=8s>

5. Шта се дешава када јаје потопимо у Соса-Кола-у или сирће?:

<https://www.youtube.com/watch?v=ndtNy3Z0Bko>

За објашњења ових огледа, уколико знате енглески језик, пратите шта говоре демонстратори, као и коментаре људи који су погледали ове клипове. Ја ћу вам овде дати само кратак приказ "магије" која се дешава када у млеко додамо неко енергетско пиће (нпр. Red Bull) или газирани безалкохолни напитац (нпр. Соса-Кола-у). Убрзо након мешања ова два раствора, приметите замућење и образовање "талога" беле боје, који, у зависности од количине додате Соса-Кола-е, може да падне на дно суда у коме изводите експеримент, или исплива на његову површину.

Овај “талог” представља казеин, најзаступљенији протеин млека, од кога (тзв. казеинских мицела) и потиче карактеристична млечно бела боја млека. Енергетска и безалкохолна пића су кисела ($\text{pH} < 7$) и њиховим додатком у млеко долази до снижавања рН вредности добијене смеше. Под овим условима, мицеле казеина нису више растворне у воденом раствору и долази до њиховог повезивања (агрегирања) у велике комплексе, што видимо као образовање талоба беле боје. У основи сличан процес се дешава приликом прављења сира, када ензим химозин (ренин) делимично разграђује (“коагулише”) сложени фосфопротеин казеин до параказеина, који са јонима калцијума даје сир (калцијум-параказеинат). Жућкасти раствор који заостаје након таложења казеина/прављења сира назива се сурутка. Сурутку никако не треба бацати, пошто садржи млечни шећер (лактозу), мноштво минерала и протеина. Састав протеина сурутке сличан је онима који граде наше мишиће, због чега се микс концентрата и изолата протеина сурутке (“whey протеин”) продаје у специјализованим радњама као додаток исхрани, пре свега за спортисте и бодибилдере.

доц. др Милан Николић, професор на Хемијском факултету у сарадњи са наставницом хемије Олгицом Славковић

Занимљива хемија

1. Хемијски излазак сунца

Калцијум-карбонат се у реакцији са хлороводоничном киселином раствара, уз ослобађање мехурића угљеник (IV)-оксида:

Ово постепено растварање све више олакшава пролазак светлости кроз суспензију (и њену пројекцију на платно графоскопа), чиме се постиже ефекат изласка сунца.

2. Калијум хлорат и фосфор

У аван са тучком смо ставили мало црвеног фосфора и мало калијум хлората. При уситњавању долази до појаве пламена.

3. Натријум и вода

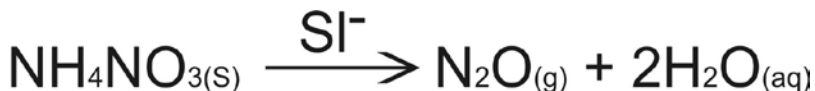
Реакција воде са алкалним металима.

Реакција се заснива на оксидационом дејству водоника.

4. Добијање цинк оксида - вода ватру пали

Смеси амонијум нитрата, амонијум хлорида и цинка у праху смо додали пар капи воде да би иницирали почетак преноса електрона. У реакцији долази до оксидације цинка под дејством амонијум нитрата.

5. Добијање хром оксида- хемијски вулкан

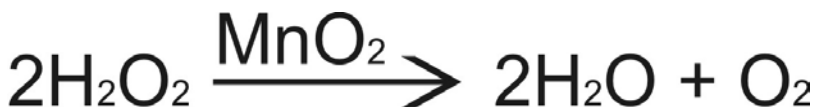
Вулкан

Термичким разлагањем амонијум дихромата, наранџасте кристалне супстанце добијамо хром (III) оксид - зелену волуминозну супстанцу, азот и воду, па целокупни оглед подсећа на вулкан.

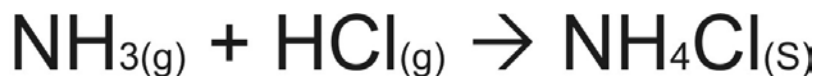
6. Дух из боце

Под дејством манган (IV) оксида, водоник пероксид се разлаже на воду и кисеоник. Услед ослобођене велике количине топлоте вода одлази у облику прегрејане водене паре.

7. Заљубљене боце

Амонијак и хлороводник исправљају дајући бели дим амонијум-хлорида.

8. Снага даха

У ерленмајеру се налази етанол натријум хидроксид и киселинско базни индикатор. Када издахнемо ваздух ми у ерленмајер уносимо угљендиоксид и мењамо киселост средине самим тим се мења и боја индикатора.

10. Црна мамба

Смеса шећера у праху и соде бикарбоне је стављена у песак, који је натопљен етанолом, ипа соде бикарбоне изазива волуминозност добијеног производа.

11. Хемијски залазак сунца

У реакцији натријум-тиосулфата са хлороводоничном киселином ствара се елементарни сумпор у колоидном облику, који мути раствор. Последица тога је да боја раствора на платну бива све тамнија, да би на крају постала потпуно црна. У овој реакцији се ствара још и сумпор(IV) - оксид:

Томислав Тости, професор на Хемијском факултету у сарадњи са наставницом хемије Олгицом Славковић

За најмлађе

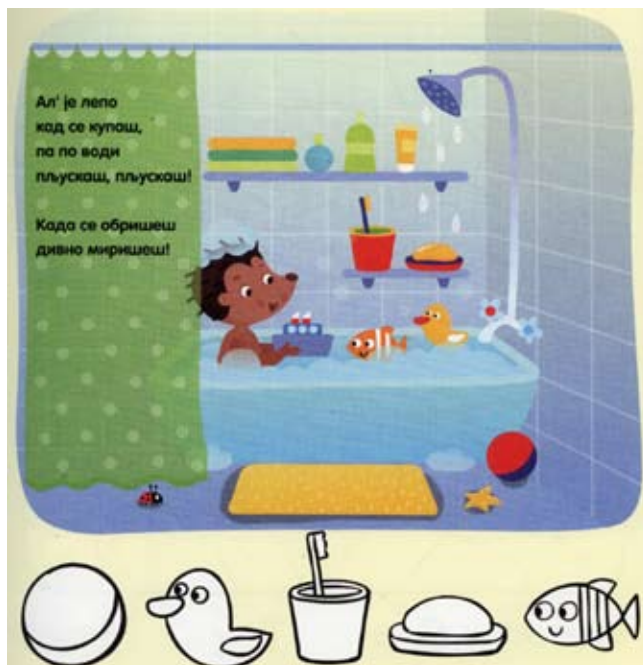
1. Јежић је научио све бројеве до 5. Научи и ти да бројиш до 5 заједно с њим. Поред сваког броја залепи бубамару која има онолико тачкица колико показује број.

3. На сликама који приказују дан обој небо светлоплавом бојом. Тамноплавом бојом обој слике на којима је приказана ноћ.

2. Помози јежићу да обоји необојене слике. Обој их оним бојама какве су на великој слици.

4. Украси Верину хаљину онако како је приказано у кућици.

Испунила ми се велика жеља

Давно је то било. Моја сестра је пошла на студије. Ја сам била у основној школи. У свом слободном времену ми је доста помагала око учења. Била је задовољна мојим трудом, што сам желела све да схватим и научим. Једног дана ми је прегледала свеске, видела је оцене, одушевила се и рекла: "Ако наставиш овако добро да учиш, када завршим факултет и почнем да радим, водићу те у Грчку на море". Дошао је тај дан. Сестра ми је саопштила да ћемо нас две овог лета саме ићи на море у Грчку. Ићи ћемо на Тасос. Путујемо аутобусом, а затим трајектом, јер је Тасос острво. Понећу неку добру књигу за читање. трудићу се да што више пливам и искористим море. Ја сам пресрећна, јер је дошао тај дан, када ће ми се испунити велика жеља. Веома сам захвална сестри - што је испунила своје обећање и моју велику жељу.

Ана Миловановић 1/5 С.Ш.

Сестра је поклон срцу

Љубав према сестри је велика. Поред родитеља, који су ми највећи пријатељи, сестру сматрам најискренијим пријатељем.

Сабина има 22 године, старија је од мене, али због њеног изгледа, сви мисле да је обрнуто. Има крупне браон очи, које сијају добротом. Ниска је и мршава, мада може да поједе као неко ко је много дебљи. Због тога јој многи завиде, па и ја. Али, она није лепа само споља. Племенита је, искрена, нежна, добронамерна. Ипак, уме да буде и јако тврдоглава. Увек ми је подршка и ослонац, па покушавам да јој вратим истом мером. Омиљена је у друштву. Њеним шалама никад краја, увек нас засмеје. Понекад се посвађамо и наљутимо једна на другу, али то не траје дуже од пар сати. Она је једина особа која је увек била уз мене, па имамо небројене успомене и тајне.

Некоме је савршена, неком не. Некоме је слатка, неком ружна. Некоме познаница, другарица, бивша девојка. Али, мени је она све. Она је поклон мом срцу. Волим је.

Нермина Таћи 3/2 С.Ш.

Можда смо већ срећни

Сви ми целог живота ишчекујемо нешто што ће нас усрећити, а нисмо ни свесни да је највећа срећа што смо живи и здрави, што дишемо и волимо. Имамо поред себе оне које волимо, који нас подржавају у нашим одлукама, родитеље који нас "воде" кроз живот. Срећни смо кад добијемо нешто ново, нешто без чега се може живети и није неопходно. Срећни смо кад одемо на журку с пријатељима, када путујемо. Заборављамо да када смо здрави можемо све то, а када смо болесни, имамо само једну жељу, а то је да оздравимо и тада смо најсрећнији. Такође, срећу чине мале ствари, за које нисмо ни свесни да их поседујемо. То је љубав коју нам пружају наши ближњи, пријатељи, породица.

Ценимо више ситнице које живот значе!

Пружајмо љубав несебично нашим драгим особама, јер то усрећује и уживајмо у стварима које нас окружују, јер то остаје у сећању целог живота.

Адела Сулејмани 3/2 С.Ш.

Можда смо већ срећни

Ипак, пре него што покушамо да пронађемо срећу и тражимо више од живота, треба да се запитамо да ли смо срећни или не.

Можда се понашамо себично и нескромно тражећи велике ствари. Неке ствари можемо да остваримо и треба маштати о животу. Када имамо срећу у животу, будимо тога свесни. Проблем је обично у томе, што желимо да будемо оно што нисмо. Треба да се трудимо да будемо оно што јесмо и да остваримо то да би били срећни. Хиљаде људи на свету немају оптималне услове за живот, за рад. Хиљаду деце нема сопствени кров над главом.

Зато никад не кажите да нисте срећни у животу. Увек ћете бити срећни. Само треба да budete сигурни у себе.

Бојана Марљукић 3/2 С.Ш.

54 Радови ученика

Гледала сам филм

Филм се зове "Спајдермен". Жанр је фантастика. У филму се ради о младом момку који је штребер. Име тог момка је Ендрју. Он воли да учи, иде у школу. Стајао је поред школског ормана и угледао је прелепу девојку која га је оставила без даха. Једног дана је отишао са школском групом у научну лабораторију. Гледали су експерименте. Угледао је девојку која је прошла ходником. Сазнао да је она помоћница у лабораторији. Он је побегао из школске групе и кренуо да прати девојку. Ушао је у једну просторију где су се налазили пауци за експерименте. Приближавао се акваријуму и угледао је необичног паука који се својом мрежицом спустио и убо га. Осетио је бол од убода у руци и јаукнуо је. Кренуо је даље и наишао на просторију у којој је угледао научника, који ће му бити будући непријатељ. Тај човек је познавао његове родитеље који су доживели саобраћајну несрећу. Прошло је неколико дана. Осећао се некако чудно, као да се претвара у нешто друго. Почео је да дизајнира своју црну маску. Спречавао је провалнике у крађи. Када је једног дана дошао кући, случајно је на интернету нашао нешто у стрипу где се спомиње Спајдермен, па је према томе дизајнирао своје специјално одело. Спремао се за борбу са огромним гуштером, који је био налик човеку. Тај човек је лични мењач облика. Гуштер-човек је брзином светлости дошао на саобраћајни мост и нормално ходао као да се ништа није десило. Спајдермен је покушавао да спасава животе. Има пуно описа за овај филм. Филм је научна фантастика, у њему се откривају натприродне и необичне појаве.

Ана Миловановић 1/5 С.Ш.

Пролеће у мом граду

Сваке године пролеће стиже у исто време. Природа почиње да се буди. Почиње сунце да греје, птичице весело цвркућу. Појављују се први пролећни цветићи, љубичице, маслаци. По дрвећу, појављују се први пупољци. Ове године се у природи десило нешто чудно. Уместо плавог сунчаног неба и топлих дана, стигла је зима са снегом, мразом и ниским температурама. Снег је прекрио малу зелену траву, пупољке цветића и дрвеће, па све изгледа тужно. Улице су мокре, прљаве од снега. Није ми јасно зашто се све променило у природи. Мени је ово пролеће веома тужно. Питам се да ли ће се све вратити као што је било до сада или ће се променити годишње доба.

Ана Миловановић 1/5 С.Ш.

Моја мајка

Моја мајка се зове Слађана. Ја њу волим највише на свету. Има црну косу, браон очи, које ме увек мило гледају. Има најтоплије и најнежније руке на свету. Увек је ту за мене. Понекад је много строга. Када сам био болестан, она је увек била ту да ми помогне. Када сам полазио у први разред, моја мајка је била ту. Када сам полазио у старије разреде, она је била ту, са мном. Увек ми помогне око домаћег задатка и у свакој другој невољи је ту за мене. Води ме свуда и учи ме разним стварима, а ја у томе уживам. Она ће учинити све за мене да ја будем срећан. И зато могу само да јој кажем: "Хвала ти мама за све!".

Младен Радомировић 1/5 С.Ш.

Једном сам много погрешио

Дуго сам размишљао о чему би могао да пишем. Сетио сам се једног необичног доживљаја. Једнога дана сам пошао да подигнем новац - на оближњи банкомат. Моја другарица Јована је пошла са мном. Када сам убацио картицу у банкомат, нашалили смо се и уместо на српском језику, притисли смо да желимо на енглеском. Мислио сам да ћу моћи да разумем. Нисам се снашао и банкомат ми је појео картицу и нисам могао да подигнем новац. Отишли смо у Дом и затражио сам помоћ од васпитача. Неколико пута смо ишли у Уни кредит банку и два пута у Поштанску штедионицу. После недељу дана сам добио картицу. Ова глупа шала ме је научила, да пре него што нешто урадиш - добро размислиш о могућим последицама.

Никола Милованчевић 4/1 С.Ш.

Мој кућни љубимац

Дуго сам размишљала о чему да пишем. Ипак сам изабрала да пишем о мом кућном љубимцу. Имала сам пса који се звао Лара. Много сам га волела. Он је угинуо. Била сам тужна. После неколико дана, тата је донео малог белог пса. Има дугу белу длаку и крупне црне очи. Кратке ноге, дугачак репић и клемпаве уши. Сви смо га заволели. Трчи по дворишту и лаје када неко пролази поред куће. Мени се радује када уђем у двориште, мрда репићем и скаче. Воли да се игра. Не воли мачке, јури их по дворишту. Често шетамо заједно, постали смо прави другари. Много је паметан. Научила сам га да седне, да легне и да донесе лоптицу. Много волим мог кућног љубимца Меду.

Јована Маџић 2/5 С.Ш.

Пролеће у мом граду

Пролеће је за мене најлепше годишње доба. Све је бујно, зелено, весело, радосно и то утиче да се ја лепо осећам. Пролеће је стигло у мој град, окупан сунцем. Лишће почиње да листа на дрвећу. Цвете је почело да цвета. Људи излазе напоље да упију сву лепоту пролећа. Паркови су пуни разигране и бучне деце. Људи скидају стару одећу и облаче лаганије ствари. Улице су пуне шетача. Изнад мене се уздиже плаво небо и жуто сунце. Кроз прозор моје собе види се зелени Београд. Ја волим пролеће, јер ме чини радосном и срећном.

Јована Маџић 2/5 С.Ш.

Мој омиљени спорт

Волим спорт. Волим кошарку, волим одбојку, али највише волим ауто трке. Моја велика жеља је да једног дана будем рели возач. Ја много волим ауто трке. То је много леп спорт. Уживам да гледам све оне лепе аутомобиле. Кад сам био на сајму аутомобила, сликао сам се са Душаном Борковићем. Он је наш најбољи возач. Ја бих волео да једног дана и ја возим и будем возач ауто трка. Ја то просто обожавам. Седиш у ауто, даш гас и само возиш. Журиш, возиш брзо да први стигнеш на циљ. Волим аутомобиле, зато и волим овај спорт. То је јако скуп и опасан спорт, али ја га пуно волим, јер уживам у лепоти и сјају свих тих аутомобила.

Младен Радомировић 1/5 С.Ш.

Најбољи друг

Ова тема гласи "најбољи друг", али ја имам два најбоља друга и ја не могу да их одвојим, па ћу писати о њима. Моји другови су Андреј и Ненад. То су веома весели дечаџи. Ја волим да се дружим. Кад имам времена, ја останем са другарима и после школе. Онда играмо фудбал и кошарку. Увек нам је лепо. Увек помогнем Андреју и Ненаду ако им треба нешто у вези домаћег задатка. Андреј је био код мене на слави, а и ја сам ишао код Андреја кад му је био рођендан. Тада нам је било много лепо. Лепо смо се дружили, шетали, гледали смо комедију у биоскопу. Ја имам још другова, али са њима двојицом највише проводим време. Увек нам је лепо и занимљиво кад смо заједно.

Младен Радомировић 1/5 С.Ш.

Мој нови пријатељ

Мој нови пријатељ се зове Тијана. Она иде у први разред средње школе. У Дому делимо собу Тијана Ђурица и ја. Много се лепо слажемо и договарамо око свега. Са Тијаном се више дружим, зато што идемо често у "Мек" и шетамо заједно. Тијана има дугу косу, смеђе очи и није много висока. Причамо о свему, имамо заједничке тајне. Када идемо у продавницу, све делимо. Тијана учи за женског фризера и често ми прави кикице. Договарамо се око спремања собе и у вечерњим часовима често са друштвом играмо "Уно". Тијана ми помаже око сређивања ормана, као и око комуникације са децом, јер не разумем баш сваки гест. Волим моју другарицу Тијану, зато што је искрена и прави ми је пријатељ у Дому и школи.

Марија Пајчин 3/1 С.Ш.

56 Радови ученика

Желим да помажем

Дуго сам размишљала о чему да пишем. Ја волим да помажем људима. Једног поподнева мали дечак Стефан повредио је руку на жици у дворишту школе. Много му је цурила крв из руке. Помогла сам васпитачу да га одведемо у Дом. Стефану је много ишла крв, јер је рана била дубока. Морао је да иде у Дом здравља код лекара. Васпитачица га је брзо одвела, а ја сам помогла, јер се Стефан много уплашио и плакао. Када је лекар превио руку, рекао да мора иде у болницу на шивење. Ја сам отрчала у Дом да доведем Стефановог тату, јер је код њега била здравствена књижица. Онда су они отишли у болницу. Била сам много срећна зато што сам помогла малом дечаку Стефану. Ја волим да помажем мојим другарима када им треба да иду код лекара, у продавницу, на аутобуску станицу. Они имају проблем у комуникацији и често не могу да се споразумеју.

Ана Влашић 3/1 С.Ш.

На крају мог школовања

Сећам се мог првог дана у школи "Стефан Дечански". Тог дана ме моја бака довела у школу. Велико двориште, пуно веселе и лепе деце. Наша наставница, Јасна Петровић, увела нас је у учионицу. Села сам поред две девојчице - Јоване и Ане. Тада сам упознала моје другарице. Наша наставница Јасна научила нас је азбуку, да читамо, пишемо, бројимо... Са њом смо провеле лепе школске дане, све до осмог разреда. Порасли смо и кренули у средњу школу. Постале смо блиске. Ана и Јована су ми као сестре. Имамо о чему да причамо. Имамо друга осећања, друге погледе и приче. Сада имамо разредну - Славицу Обрадовић, она нас разуме и много нам значи. На крају школовања жао ми је што се растајемо. Све је тако брзо прошло. Срећна сам, јер сам упознала доста добрих другарица и другова. Имали смо много лепих тренутака. Сада идемо даље. Надам се да ће другарство остати заувек.

Теодора Вујовић 3/1 С.Ш.

Хладни порцелан

Хладни порцелан је веома популарна маса коју је лако направити код куће, а од њега се могу направити разни предмети (као и накит) уколико сте вешти. Оно што је главна информација код хладног порцелана јесте његов рецепт, као и трикови како да вам направљени предмети не попуцају. Хладни порцелан можете купити и у свим боље опремљеним продавницама хоби материјала, али уколико не желите да трошите беспотребно новац, предлагемо вам да покушате да га направите сами. Иако је изворно хладни порцелан у белој боји, немојте да вас то обесхрабри, јер у њега можете додати разне боје (акрилне) и мешањем добити све нијансе које желите. Предмети израђени од хладног порцелана се суше на ваздуху, а коначан предмет је потребно заштитити акрилним лаком. Водите рачуна да излагање предмета од хладног порцелана у води или на влажним местима, може да га оштети и деформише.

Рецепт

У жељи да направите хладни порцелан, можете пронаћи велики број рецепата, али ево једног који је проверен и са којим нећете погрешити. Како направити хладни порцелан, више није тајна: 1 шоља белог лепка (дрвофикса), 1 шоља густина (кукурузног скроба), 2 кашике беби уља, 1 кашика лимуновог сока.

Како бисте припремили ову смесу на прави начин, урадите следеће: помешајте лепак и густин, па на то сипајте лимунов сок и беби уље. Када сте смесу добро измешали, потребно је да је ставите на 15 секунди у микроталасну. Потом извадите и помешајте. Процес поновите 8-9 пута. Приметићете како је смеша све гушћа и тежа за мешање. Када сте добро измешали и добили уједначену смесу, премесите је рукама и умотајте у провидну фолију и оставите да одстоји 24 сата. Након 24 сата хладни порцулан је спреман.

Употреба

Са хладним порцуланом можете скоро све што бисте могли и са било којом другом глином. Највеће умеће је сачувати предмете од "пуцања", а то можете спречити уколико предмете сушите на умереној температури. Такође, све бушење, прављење рупица и обраду, било би добро да урадите пре него што се предмет од хладног порцелана осуши. Остатке је веома важно чувати умотане у целофан и заштићене од исушивања. Од хладног порцелана можете направити фигурице, накит и друге украсне предмете.

Припремила: Славенка Јанковић

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

“Развитак”, година XIV, број 30
Часопис ученика и наставника школе
“Стефан Дечански”
www.stefandecanski.edu.rs
e-mail: stefan.decanski@sbb.rs

Издавач:

Школа за оштећене слухом-наглуве
“Стефан Дечански”
11000 Београд
Светозара Марковића 85

Директор:

Лепосава Петровић

Редакција:

Литерарна секција

Фотографије:

Ученици и наставници школе

Уредник:

мр Ива Урдаревић

Лектура и коректура:

Катарина Петровић

Техничка припрема:

Ученици I/5, II/5, III/6 и IV/1 С.Ш.

Компјутерско-графичка припрема:

мр Славенка Јанковић

Штампа:

“Трговид” д.о.о., Саве Бурића 12, Земун

Београд, 11. 6. 2018. године

**ДЕЧАНИ,
ЦРКВА ХРИСТА ПАНТОКРАТОРА**

